

"Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga."
(Sf. Evanghelie după Luca 19, 40)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al Românilor naţionalişti creştini
- în duhul NAŢIONAL CREŞTIN al lui Corneliu Zelea-Codreanu -

Anul VII, Nr. 90, IANUARIE 2011 *Apare DUPĂ data de 20 a lunii* 2,5 lei

Director: NICADOR ZELEA-CODREANU Redactor şef: Nicoleta Codrin

RELAŢII CU PUBLICUL:
ÎN FIECARE VINERI, ORELE 15–17, Str. Mărgăritarelor nr. 6, sect. 2, Buc.; **tel.:** (021) 2425471 sau 0745074493
e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com; **site: www.zelea-codreanu.com**

CUPRINS:

La mulţi ani!

Editorial: DESPRE CONFISCAREA UNOR NOŢIUNI

Eu cu duşmanul nu discut. Nu am ocazia. De multe ori mă gândesc că ***poate ar fi o soluţie.*** Ca să accepţi ideea că prin acest gen de comunicare s-ar putea înlătura duşmănia, ar trebui în prealabil să constaţi că există undeva, într-un colţ ascuns al minţii sau al sufletului său, o cât de vagă disponibilitate pentru înţelegere. Poate nu ar fi suficient acest lucru, trebuind să vezi o geană de raţiune. ***Poate ar trebui să-ţi închipui că mult clamata egalitate de drepturi te situează şi pe tine şi, prin multiplicare, pe Neamul tău, pe o poziţie - dacă nu egală, măcar apropiată de a sa - de pe care să-ţi poţi exprima un punct de vedere*** care să nu se lovească de pretenţiile şi obtuzitatea intrelocutorului ca o săgeată în zidul unei cetăţi.

Iată motive suficiente pentru a discuta cu apropiaţii mei. În multe probleme părerile noastre coincid; de mai multe ori mi-au atras atenţia în legătură cu presupusa sau existenta mea fixaţie pentru exprimarea poziţiei noastre, a românilor - conştienţi sau nu, dar agresaţi permanent şi prin toate mijloacele existente de forţele antinaţionale şi anticreştine

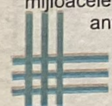

omnipotente şi omniprezente, agresaţi permanent în baza unor principii universal valabile dar transformate în unelte unilateral folosibile, de către forţele iudaice, autocantonate pe poziţia de unic posesor al adevărului, al drepturilor de a da sentinţe şi de a se răzbuna în baza acestora. **Agresaţi permanent, suntem obligaţi - dacă nu cumva ne-am prostit de tot - să ripostăm permanent.** Că riposta noastră este poate de dimensiunea unei "picături într-un ocean" ne dă un motiv în plus de a fi cât mai mult şi cât mai des în stare de veghe activă.

Voi pune în discuţie cu această ocazie trei dintre principiile pe care le numeam universal valabile, confiscate de forţele iudaice *şi pe care, dacă îndrăzneşti să le aplici tu, ca non-evreu, în contrapartidă, în judecarea unor vinovăţii incontestabile, eşti tratat fără nici o exagerare ca un criminal pasibil de orice măsuri coercitive,*

(continuare în pag. 2)

Nicador Zelea-Codreanu

DESPRE CONFISCAREA UNOR NOȚIUNI (continuare din pag. 1)

începând cu simple amenințări și încercări de intimidare și terminând cu punerea în aplicare a amenințărilor până la distrugerea fizică a incomodului.

Înainte de a le enumera și comenta vă voi pune întrebarea care ar trebui să vă însoțească de-a lungul întregii lecturi, căci, departe de a utiliza sistemul obișnuit de a folosi aceasta la sfârșit ca pe o concluzie, o propun de la început pentru a vă preocupa, pentru a v-o pune de fiecare dată când veți constata că sunteți și suntem coautorii acestei situații: ***Cum a fost posibil ca întreaga societate românească – pentru că ne vom rezuma, evident, la catastrofa noastră - să ajungă în situația de astăzi, în care suntem la cheremul forțelor iudaice care ne controlează și ne dictează fiecare mișcare?***

Excluzând toate calitățile agresorului - cum ar fi și perseverența în conceperea și aplicarea unor planuri milenare - referindu-ne strict la români aș spune că **ceea ce ne caracterizează este indolența**, lipsa de reacție la pașii mai mici pe care agresorul îi face spre ținta care și-a propus-o.

Sigur ar mai fi ceva: **disponibilitatea javrelor care ajung să ne conducă**, să hotărască destinele acestei țări, **de a se lăsa cumpărați** fluturându-li-se în fața ochilor o cortină mai mult sau mai puțin transparentă în spatele căreia se creează destul de lesne mirajul aurului și al puterii.

Mai este ceva de precizat: dușmanii de care vorbim sunt în mod evident conștienți că fiecare om are prețul lui – sau, altfel spus, există un prag al disponibilității la trădare care, depășit fiind, exclude rezistența.

Începând cu boierii care-și trădau domnitorii la turci, continuând cu perioada interbelică și apoi cu dezastrul comunist, nu îmi vin în memorie decât două personalități politice care nu au putut fi cumpărate. Iuliu Maniu și Corneliu Zelea Codreanu.

Ordinea în care abordăm problemele nu este dictată de importanța lor, ci mai degrabă de frecvența cu care suntem bombardați cu motivația respectivă.

Prima ar fi: ***"Trebuie tot timpul să amintim, prin orice mijloace, tragedia poporului evreu, căci ce se uită se poate repeta".***

Să analizăm valabilitatea acestei afirmații: în primul rând **este falsă afirmația în sine: nu există nici o garanție, nici o regulă, nu are nici o logică.** Istoria - și prin ea, conștiința popoarelor - își va aminti întotdeauna de războaie, să zicem, și totuși ele s-au repetat și se repetă permanent, de când cunoaștem lumea și până astăzi. În acest caz se pune întrebarea: ***Care să fie motivul pentru care evreii au adoptat această maximă?***

Din mai multe motive: în primul rând pentru a poza în rolul de victime permanente care, prin strigătele lor, trebuie **să acopere orice fel de rumoare a celor care îndrăznesc să conteste calitatea acestora de "popor ales", exceptat de la obligații și judecata non evreilor.** Odată stabilit că sunt victime, pare normal să își caute dreptatea și **să pretindă reparații.** *Morale? Aiurea! Materiale? De la cine?* ***Domniile lor stabilesc fără drept de apel vinovații,*** sunt specialiști în diversiuni și minciuni, **utilizând cu o perseverență inegalabilă presa de toate felurile pe care au avut grijă să o aibă în proprietate.**

Aici intervine o altă pretenție absolut uluitoare: se pretind a fi, dacă nu singurul popor lovit de nedreptate, oprimare și pierderi omenești, cel mai lovit popor din istorie.

Pentru ei, marile războaie, cu distrugerile aferente, cu zeci de milioane de morți, cu destine distruse, cu barbariile practicate în general de învingători, **sunt evenimente absolut minore. Pentru ei regimurile comuniste,** binecunoscute ca inventate și puse în practică tot de ei, responsabile pentru asasinarea a o sută de milioane de oameni - într-o proporție covârșitoare creștini - **sunt un mizilic față de numitul "holocaust"** – sau, dacă vreți, probabil că se poate vorbi de mai multe "holocausturi", căci ni se face acum acuzația de existența unuia în România. Bineînțeles că vom discuta de această problemă, fiind aici vorba despre viața noastră. Mai întâi însă suntem obligați de evidențe să facem o constatare importantă și acuzatoare: *propaganda iudaică prezintă "poporul ales" ca pe o națiune pașnică, practicând un umanism exemplar, pretinzând pe această bază reciprocitate* în comportamentul și aprecierea celorlalte popoare la adresa lor, fiind un popor agresat sau măcar neagreat de "majoritari" (fiind răspândiți ca minorități în toate țările lumii), sau măcar priviți cu suspiciune.

Realitatea care este: acest comportament nu reflectă decât imposibilitatea manifestării adevăratului caracter, evreii fiind îngrădiți de obligativitatea de a salva aparențele și, de cele mai multe ori, această îngrădire are explicația prin poziția de veșnici "minoritari". Ce se poate observa "cu ochiul liber": **în momentul în care au devenit majoritari - și aici facem referire la statul Israel - masca înșelătoare cade și devin cei mai feroci rasiști,** utilizând genocidul poporului palestinian - în cazul de față - sub pretextul *apărării* și aducând ca argument al legitimității comportamentului, *suferințele poporului evreu*. Argumentul este absolut lipsit de valabilitate. Să fim serioși! Este ușor de a da exemple de popoare care au suferit mai mult în cursul existenței lor - și aceasta în propria țară, nu "năvălind" peste alții! ***Chiar așa fiind, suferințele tale dintr-un trecut mai mult sau mai puțin îndepărtat îți dau dreptul să devii la un moment dat călău?***

Dacă tu practici acest comportament, a pretinde altora respect sau corectitudine în relațiile interumane este de-a dreptul obrăznicie și cinism.

Am devenit apărătorul palestinienilor? Da, atâta timp cât evidențierea acestui comportament inacceptabil ne trezește amintiri dureroase și experiențe tragice din relațiile de conviețuire cu această minoritate etnică.

Și iată, am ajuns la prima temă abordată: *dacă tu trebuie să amintești mereu despre tragedia ta, la mine în casă, de ce mă acuzi pe mine că instig la ură inter-etnică dacă îmi însușesc și eu dreptul de a aminti că tragedia poporului român, cu referire directă la rolul tău de inițiator și executant al acestei tragedii?*

Fac presupuneri, arunc cifre aberante în afirmațiile mele? ***M-ai reclamat la "Comitetul Național Pentru Combaterea Discriminării".***

Dă-mă în judecată! Să ne producem în fața justiției cu probele pe care le avem; probe legal acceptabile, nu afirmații lipsite de acoperire!

Declanșați un "proces al comunismului", altul decât cel "croșetat" de voi și slugile voastre!

Făcându-ne pe noi, pe români, poporul român, criminali, sunteți voi aceia care alimentează permanent ura inter-etnică! Sau poate vreți chiar să ne bucurăm de aceste acuzații?

Referindu-ne strict la poporul român, ce ați dovedit fără nici o putință de a tăgădui: la prima ocazie, **cu prilejul cedării Basarabiei și a Bucovinei de Nord, v-ați dat pe față ura feroce împotriva noastră, fără să fiți provocați în nici un fel; asta drept mulțumire că v-am tolerat în casa noastră,** că numai de toleranță se putea vorbi! Înarmați de bolșevici sau cu mijloace proprii, **ați ucis zeci de mii de ostași și ofițeri români în retragere, ați jefuit instituțiile statului** și pe orice român ați avut chef, **ați asasinat oficialitățile** care nu au putut fugi din calea prăpădului, ați asasinat preoții, ați distrus biserici – oameni, în mod evident, fără apărare.

Și pentru toate acestea există DOVEZI; **aceasta este tragedia dvs.: dovezile.**

Singuri ați stabilit că crimele împotriva umanității nu au termen de prescriere! *Avem răbdare, dar răbdarea noastră este erodată de acuzațiile permanente care ni se aduc.*

Vine 1944, trădarea regală și ocuparea României de către trupele bolșevice iudaizate: o nouă ocazie de răzbunare, o nouă ocazie de genocid împotriva toleranților până la prostie, românii! Conducerea efectivă a statului, gestionând Internele, Externele, Securitatea, este preluată de cinci evrei și un secui, plini de ură împotriva românilor: Ana Pauker, Iosif Broitman alias Iosif Kișinevski, Burah Tescovici alias Teohari Georgescu, Boris Grumberg alias Alexandru Nicolschi, Pantelei-Pantiușa Bodnarenco, evreu cu nume ucrainian, și secuiul de care aminteam, Luka Laszlo alias Vasile Luca, componență rămasă valabilă până la eliminarea parțială efectuată treptat, până în 1961, a etnicilor evrei din primul eșalon al partidului. Până la acea dată se fac vinovați – bineînțeles, cu tot ansamblul de subalterni - de asasinarea a 500.000 de români. (Nu avem loc aici să discutăm de arestări abuzive, de schingiuiri, de distrugeri de avuții și valori, de instaurarea unui climat de teroare sângeroasă, dăm numai cifra asasinaților.) Pe aceștia (pe care, numai dacă îi evocăm, ne și acuzați de instigare la ură inter-etnică), nu i-au omorât nici "fasciștii", nici naziștii, nici bolșevicii! La aceștia se adaugă nicidată număratele victime din Basarabia pe care le-ați făcut odată cu cedarea Basarabiei. **Nu a fost de ajuns; ați mai făcut un val de asasinate la retragerea rușilor din 1941, și încă odată la reocuparea de către bolșevici în 1944!** Pe aceștia nu i-am pus la socoteală, cifra de 500.000 referindu-se numai la perioada 1944-1960 aproximativ.

Acuzați poporul român de "holocaust"? Nu-i nimic, vă mulțumim și vă iubim! E bine?

Dar să trecem mai departe; **al doilea principiu universal valabil confiscat de forțele iudaice și pe care îl voi pune în discuție, este acuzația adusă poporului român apropos de "holocaust".**

În acuzația adusă publicației noastre de puțin inspiratul reprezentant al Federației Comunităților Evreiești - am numit pe excelența sa, dl. dr. Aurel Vainer – făcută, cum am amintit, la "Comitetul Național pentru Combaterea Discriminării", **ni se impută că, prin dezvăluirile făcute, facem acuzații colective**, lucru inadmisibil în jurisprudență .

Ce ați fi vrut să fac într-un articol de ziar, să scriu sutele de pagini sau miile de pagini de documente doveditoare ale genocidului basarabean, reproduse, date publicității în diverse cărți de unde se poate oricine informa? **Nota bene: sunt cărți la îndemâna oricui și care evocă documente incontestabile, trimiteri la dosare din arhivele naționale.**

Răul pentru domniile voastre a fost făcut *chiar dacă veți lua "măsuri radicale"* împotriva autorilor, cum ar fi Paul Goma, Gh. Buzatu, Radu Theodoru sau Cornel-Dan Nicolae și alții, ***chiar dacă* studiile lor au dispărut urgent și "în mod misterios" din librării. "Dumnezeu a dat un xerox": copiile circulă într-o veselie pe piață.** Nu am pomenit de multele zeci de cărți publicate de cei care au trecut prin iadul concentrațional, autori care sunt la vârste înaintate sau au trecut la cele veșnice. Ce au scris acești supraviețuitori? Nume de șefi de închisori sau de torționari; pentru mulți este suficient ca să facă legăturile obligatorii.

Veți avea "generozitatea" de a pune în circulație, la îndemâna celor interesați, documente care să infirme acuzațiile ce vi se aduc?

În paralel, acuzațiile de holocaust sunt la adresa poporului român, deci acuzații inadmisibile în justiție, lucru clamat chiar de domniile voastre.

Dacă mă contraziceți, ar trebui să faceți o importantă declarație publică - recte statul Israel - că "despăgubirile" pe care le pretind niște "anti-semiți" sunt o invenție răuvoitoare și în felul acesta ne închideți gura. NU, nu cu pământ, ar fi prea simplu și domniile voastre procedați cu finețe, nu?

Al treilea principiu universal valabil, dar care se aplică numai altora este "toleranța": toleranța față de existența unor minorități etnice și religioase.

Poate nu știm noi și realitatea este alta. ***Dați-ne date statistice în legătură cu populația statului Israel: care sunt minoritățile etnice și în ce proporție conviețuiesc acolo;*** în afară de căsătoriile mixte, câți israelieni de alte religii se pot număra?

Scuzați-mă, vă rog, dar **acolo să vreți să faceți o epurare etnică este imposibil**, bineînțeles, cu excepția băștinașilor palestinieni pe care, oricum, nu îi puteți numi cetățeni israelieni. ***Și, în această situație, nu aveți o oarecare jenă să acuzați pe alții de "naționalism"?***

Fac pariu că 999 din o mie de evrei nu știu care este definiția corectă a naționalismului. Și că veni vorba, absolut nici unul nu va ști să facă obligatoria distincție între nazism, fascism și legionarism.

(continuare în pag. 4)

CE-AȚI PIERDUT DIN VEDERE - ȘTIRI LUNA IANUARIE -

***

Calendar naționalist

Ca de obicei, ziua de **13 ianuarie** care marchează jertfa eroică pe frontul antibolșevic din Spania a celor doi **comandanți legionari de frunte,** ambii doctori în Drept, **ION MOȚA și VASILE MARIN,** constituie pentru noi prilej de reculegere; totodată, comemorăm și **alte personalități legionare și camarazi care au trecut în veșnicie în luna ianuarie** de-a lungul timpului:

- prof. VASILE CRISTESCU (†26 ian. 1939), doctor în Istorie, **comandant legionar,** vicepreședintele Partidului *"Totul Pentru Țară"*, șeful Comandamentului Legionar "de prigoană" (instituit după arestarea Căpitanului, în 1938), **asasinat prin trădarea lui H. Sima;**

- doctor IONEL ZEANĂ (†8 ian. 2002), ultimul comandant legionar contemporan cu noi, deținut politic timp de 16 ani în timpul regimului comunist, cel care a **reînființat** ***Senatul Legionar*** după 1989 **și ne-a făcut legionari,**

- jurist și doctor în Economie RADU CONSTANTIN DEMETRESCU (**†22 ian. 2005**), legionar și membru al colegiului nostru de redacție,

- ing. MIHAI MOȚA (**†13 ian. 1992), fiul lui Ion Moța,** deținut politic în timpul regimului comunist, remarcabil și demn urmaș al eroului legionar, care s-a stins din viață exact la aceeași dată ca tatăl său.

***

Guvernul va avea... "cap limpede"!

Se vor interzice băuturile alcoolice la Palatul Victoria?

Miniștrii mahmuri de cu o seară înainte vor primi o dispensă specială de a sta acasă până își revin, contra unei taxe simbolice de "rușinică"?

Boc însuși a devenit mai cețos decât prevede legea și urmează să fie înlocuit, în sfârșit, cu un prim ministru lucid?

Nu, n-ați ghicit, nu sunteți nici măcar pe aproape.

Miniștrii, în frunte cu Emil Boc, sunt trezi, lucizi și tot ce mai trebuie, atâta doar că sunt niște trădători ai României. De câte ori am spus-o, am și uitat, dar cât de trădători pot ei să fie, veți (re)afla din cele ce urmează.

Desigur că ne-am obișnuit deja cu vizitele antipaticului emisar FMI, Jeffrey Franks (cel cu alura inconfundabil porcină). Directivele pe care acestea li le aruncă Băsescului și Bocului, de parcă el ar fi președinte și prim ministru, iar ei niște subordonați, au devenit un fapt comun, care transpiră din ziare și din televizor, oricât de mult s-ar încerca îndulcirea lor.

Dar, surpriză, iată că politicienii noștri nu fac sluj numai înaintea d-lui Franks.

În nefericita lună ianuarie cu care se deschide, plin de scenarii horror, anul 2011, primul ministru a purtat discuții semiconfidențiale cu Philippe Le Hourerou, vicepreședintele Băncii Mondiale pentru regiunea Europa și Asia Centrală.

Tratativele dintre Boc și acest Le Hourerou au vizat alcătuirea unui "Centru al Guvernului", după model britanic, **format din economiști străini** (profesori la facultăți celebre) și români reprezentanți ai unor partide și persoane publice cu o "foarte bună reputație".

Ca într-un coșmar suprarealist, cuvintele "economiști străini" au reverberat lugubru, acoperind restul de adevăruri și minciuni amestecate cu limbă de lemn și prostie în stare pură. **Totuși, pentru a vă asigura că nu este un coșmar suprarealist,** ci unul cât de poate de realist și, mai ales, real, **vă oferim câteva mostre din declarațiile "surselor guvernamentale" (citate de HotNews.ro, 11 ian. 2011).**

Ne cerem scuze că trebuie să repetăm cuvântul "a prioritiza" care ne zgârie pe urechi ca un "furculision", dar, sincer vorbind, nu am pretins niciodată că guvernanții noștri nu ar fi agramați:

"Acest nucleu se va ocupa de strategia României pe termen mediu și lung. [...] Va fi o construcție care va prioritiza politicile publice de care România are nevoie. Sunt o grămadă de politici care nu au suport bugetar și o grămadă de alocări care nu sunt eficiente. Suntem în faza în care primul ministru și-a dat acordul în urmă cu o săptămână, iar în discuțiile de astăzi cu vicepreședintele Băncii Mondiale se stabilesc detaliile acestui proiect. [...] Urmează să fie formată o Unitate de Prioritizare, formată din experți pe zonele mari: economic, social ș.a.m.d. Un fel de secretariat tehnic, ***un fel de cap limpede pentru Cabinet care să pregătească strategiile de dezvoltare, inclusiv să regândească programul național de reformă*** *făcut de DAIS, a cărei substanță poate fi îmbunătățită. Va fi vorba de o* ***structură viabilă, formată din oameni tineri care vor să facă ceva.*** *Modelul e cel britanic, englezii având o construcție similară".*

DAIS înseamnă *Direcția de Analiză Instituțională și Socială* - precizare pe care o considerăm necesară, pentru că nici noi nu am mai auzit până acum de această instituție. Cât despre faptul că banii din buget se duc aiurea, în "alocări care nu sunt eficiente", cum spun acești domni, aceasta este o precizare pe care nu o mai considerăm necesară, dar nu puteam întrerupe citatul tocmai acolo unde acești oameni își recunosc, ei înșiși, incompetența.

Știți de ce ne amintește acest comunicat? De "providențiala" d-na **Elena Udrea** care, într-un moment de geniu, a avut revelația faptului că **turismul românesc merge prost pentru că este administrat de români, prin urmare totul trebuie vândut cât mai repede.** (Turismul merge înfiorător de prost, dar nu administrat de "români" oarecare, ci chiar de Udrea, în calitate de ministru!) Am mai scris despre acea declarație stupefiantă, ba chiar ne-am exprimat teama că vom auzi una similară despre guvernarea României în ansamblu. Și acum, iat-o: *"Va fi vorba de o structură viabilă, formată din oameni tineri care vor să facă ceva."* Tineri, dar străini și, mai ales, "profesori la facultăți celebre".

Cât de ușor se fac tinerii profesori la facultăți celebre?

Uneori, când este nevoie, cum ar fi cazul de față, incredibil de ușor: *acum nu ești profesor, acum ești,* ***poftim de guvernează în România, d-le [...]stein, [...]bloom, [...]berg, [...]feld!***

Ca o ironie, expresia "oameni tineri care vor să facă ceva" se vrea opusul actualului guvern format, chipurile, numai din români care, deci, sunt prea molâi și indolenți. Dar de ce, nu sunt ei tineri? la uitați-vă la Funeriu, parcă mai ieri se juca cu păpușile cu dizabilități... Nu vor și ei să "facă ceva"? Ba da, problema este CE vor să facă, însă nu vă faceți griji, că acel "cap limpede" al Executivului format, de data aceasta pe față, din străini, va dori să facă tot acel "ceva", însă va bate mai tare cu pumnul în masă!

Bine, dar nu vor fi numai străini, **o să mai intre și români,** mai ales ***"persoane publice cu o foarte bună reputație"***, așa că fiți liniștiți!

Nu suntem liniștiți deloc. **Dacă o să se considere cumva că "marele om de cultură"** ***Andrei Pleșu,*** **care taie și spânzură în literatura românească, are o foarte bună reputație?**

Dacă ***Nicolae Manolescu,*** **cu articolele lui în cel mai pur stil sovietic, dacă** ***Patapievici,*** **care ne-a scuipat în obraz, ca români și creștini, dacă... dacă... dacă...**

Cine o mai fi având "o foarte bună reputație" și nu ne-am dat seama până acum?

Cât despre **argumentul final,** că respectiva făcătură este viabilă, pentru că **și britanicii au așa ceva...** Hai să vă aducem aminte de încă un lucru pe care britanicii îl au, iar noi nu: **în Marea Britanie există un** ***Partid pentru Independență, UKIP*** *(United Kingdom Independance Party),* iar acest partid, care a obținut și un loc în Parlamentul European, **militează pentru scoaterea Regatului Unit din UE, pentru că și-au dat și ei seama că vin lanțurile peste ei!**

***

Cenzură fățișă

Statele Unite sunt pregătite pentru asta, de ani de zile. **Asmuțirea negrilor împotriva albilor se desfășoară de prea mult timp,** neîncetat, implacabil, astfel încât acum albii se tem și să gândească un lucru care "ar putea jigni comunitatea africano-americană"! Orice controversă pe teme rasiale poate produce în America un scandal atât de fioros, încât faptul de a cenzura literatura veche de mai bine de un secol pare un preț infim pentru a preîntâmpina așa ceva.

În 2009, chiar înainte de instalarea lui Obama la Casa Albă, un profesor, John Foley, scria într-un ziar din Seattle: ***"A venit vremea să actualizăm literatura pe care o predăm în licee.*** *Barack Obama este președintele ales al Statelor Unite, iar* ***romanele care folosesc în mod repetat «cuvântul cu N» trebuie eliminate".*** "Cuvântul cu N" este ***"nigger"***. *"Cuvântul cu N"...* **Până unde a-a ajuns: anumite cuvinte nu se pot pronunța nici pentru a le combate!**

Ca atare, un profesor universitar din statul Alabama, Alan Griben, a publicat o ediție într-un singur volum a romanelor ***"Aventurile lui Huckleberry Finn"*** și ***"Tom Sawyer"***, în care **cuvântul "nigger" este înlocuit cu "slave" (sclav).**

Important de menționat: deși a mai suferit modificări și până acum (a fost "curățată", "actualizată" sau "îmbunătățită" - potrivit "New York Times"), **opera lui Mark Twain este de mult mai mult timp scoasă din programa școlară americană și, de asemenea, interzisă în unele biblioteci.**

Cu alte cuvinte, Alan Griben nu este "primul care aruncă cu piatra" în marele scriitor american, ci mai mult un exponent al stării generale de spirit care domnește în prezent în America.

Nu vi se pare interesant că, de fiecare dată când un creator de valoare devine persoana non grata în ochii "unora" [...], opera respectivului este cel mai virulent anihilată în propria lui țară? În Europa, Mark Twain și J. D. Salinger se studiază fără probleme, doar în SUA sunt interziși.

S-a proclamat că singura expresie "corectă politic" este "african-american", deși tocmai aceasta face aluzie la târârea negrilor din Africa în America prin comerțul cu sclavi (și deși termenii "negro" sau "black" sunt lipsiți de orice conținut peiorativ).

În America, totuși, negrii își spun între ei "nigger" (forma exactă ar fi nigga', așa cum apare în multe piese hip-hop), termenul având o conotație de **familiaritate.**

Apropos de "african-american", dacă expresia nu ar fi sunat deosebit de ridicol chiar și în urechile americanului de rând al zilelor noastre, probabil că prof. Griben ar fi introdus-o pe aceasta în loc de "nigger" și de "slave". Dar nu vă temeți, va veni și ziua aceea, pentru că prostia generală crește în ritm galopant, nu degeaba se fac peste tot (și în România!) atâtea reforme ale învățământului!

De fapt, tocmai pentru că elevii americani trebuie, în mod programat, să fie din ce în ce mai proști, orice mesaj care i-ar putea influența "greșit" trebuie eliminat. Nimeni nu se mai gândește să facă apel la discernământul lor, nicidecum să le mai cultive așa ceva...

(continuare în pag. 5)

"Agenția de știri Garda de Fier"

Zig-zag prin Nordul Bucovinei

CERNĂUȚI – HOTIN – STOROJINEȚ - HERȚA (VII)

(continuare din numărul trecut)

După ce am vizitat frumosul oraş CERNĂUȚI, timp de trei zile, împreună cu micul grup de prieteni, am hotărât ca alte două zile să le rezervăm excursiilor în oraşele şi satele care făceau parte, înainte, din România Mare.

Pentru început ne-am îndreptat către oraşul Hotin care, în **anul 1940,** făcea parte din fosta provincie dintre Prut şi Nistru, Basarabia. **Administrația sovietică, în toamna acelui an, a atribuit Ucrainei nordul Bucovinei, județele Cernăuți şi Storojineț, precum şi oraşul Hotin, la fel ca şi sudul Basarabiei, cu fostele județe Ismail şi Cetatea Albă.**

HOTIN

Județul Hotin era unul din cele mai întinse județe ale țării, având o suprafață de 3.782 kmp, cu o economie axată în întregime pe agricultură.

Vechea stemă heraldică reprezenta un scut roşu, cu o cetate de argint lângă o apă de argint, având deasupra două săbii de aur încrucişate şi o cruce de aur pe o semilună de argint. Simboliza cetatea Hotinului pe malul Nistrului şi luptele creştinilor contra turcilor pentru acest ținut.

După cca. o oră şi jumătate ajungem la Hotin, drumul parcurs străbătând culmi deluroase, prelungi şi cu spinarea netezită în chip de podiş.

Începem vizita cu centrul oraşului, format numai din blocuri paralelipipedice cenuşii, simple ca aspect, specifice arhitecturii comuniste, aşa cum se întâlnesc şi la noi în țară, atât în Capitală, cât şi în toate oraşele.

Un basorelief reprezintă câțiva ostaşi în uniformele Armatei Roşii, purtate în timpul războiului civil, căciulița având pe ea steaua-simbol. În limba rusă am putut citi doar două cuvinte: "burghezia română", precum şi anul 1917. Foarte probabil că monumentul vrea să "glorifice" unul din multele raiduri care aveau loc în acei ani pe teritoriul românesc, cu scop atât de jaf, cât mai ales de incitare a populației rusofone la revoltă, aşa cum s-a întâmplat în 1924 la Tatar-Bunar, unde există un monument asemănător.

Alte 2-3 plăci, amplasate în mici scuaruri, țin să amintească trecătorului de luptele duse pe aceste teritorii în timpul celui de-al doilea război mondial, având ca repere anii 1941 şi 1944.

Singurul edificiu vechi din întregul oraş este o biserică liliput. Nu am putut să o identific, întrucât în Hotin se vorbeşte numai ruseşte şi în limba ucraineană. Cred, consultând acasă Enciclopedia României din 1938, că era vorba de Biserica Sf. Nicolae, construită de Ştefan cel Mare şi devenită după 1770 reşedința învățatului Amfilohie. Dacă intuiția mea este eronată, îmi fac mea culpa...

Părăsesc centrul oraşului şi mă îndrept spre Nistru, pe malul căruia se află **Cetatea Hotin.**

Străzile care duc aici sunt sinuoase, înguste şi străjuite numai de case mici, adăpostite de verdeață. La locul de parcare a maşinilor, forfotă mare: sunt prezente şi câteva autocare pline cu elevi din

localitățile ucrainene. Unul vine din Republica Moldova, din Teleneşti, unde se află un mare liceu industrial cu cca. 1.000 de elevi; cu unii dintre ei am stat de vorbă. Vreo 20 de tarabe oferă suveniruri: ilustrate, machete din ipsos ale cetății, tricouri pe care este imprimat profilul istoricei cetăți şi alte fleacuri care să-ți aducă aminte că ai fost pe aceste meleaguri.

Hotinul făcea parte din sistemul defensiv al Țării Moldovei, fiind una dintre cele mai puternice cetăți de la frontiera Nistrului, care străjuia vadul râului, locul de trecere atât pentru armate, cât şi pentru comercianți. Este prima cetate din acest sistem defensiv *românesc*, la sud aflându-se Soroca, apoi Tighina şi Cetatea Albă (pe limanul Nistrului). Le-am vizitat, cu altă ocazie, şi pe cele de la Soroca şi Cetatea Albă, mai puțin cea de la Tighina, neintrodusă în circuitul turistic pentru că se află acum pe teritoriul aşa-zisei "Republici Transnistrene" şi adăposteşte o unitate militară. Cetățile au fost restaurate de către autorități. Cel mai mult mi-a plăcut Cetatea Albă, cea mai impunătoare, înconjurată de şanțuri largi, de 10 metri adâncime.

De la locul de pornire nu există drum, se ajunge pe o cărare abruptă la cetate.

Hotinul a fost construit de Alexandru cel Bun, în urmă cu cca. 600 de ani, cu ajutorul lituanienilor marelui principe Vitold; mai târziu a fost extins şi fortificat de **Petru Rareş**. Istoriografii ucraineni falsifică însă această geneză, atribuind rolul de ctitori unor conducători slavi, deşi este ştiut că **aceste meleaguri au făcut parte din Moldova până în 1812, când au fost ocupate de Imperiul Țarist.**

Vizitez fără grabă, dar cu interes maxim, cetatea, fac fotografii.

Doi-trei ghizi dau explicații în limba rusă şi ucraineană turiştilor, cei mai mulți dintre aceştia fiind elevi.

Cetatea Hotinului are un plan neregulat, cu ziduri drepte înspre malul Nistrului şi curbe în rest, ce se înscriu într-o formă trapezoidală alungită, prevăzută cu turnuri rotunde şi patrulatere.

Donjonul, adică turnul principal al cetății, bine întărit pentru a rezista unui asediu prelungit, este amplasat la exteriorul laturii mici a cetății.

Construcția este realizată din piatră brută şi cărămidă, cu zidurile având grosimi de până la cinci metri, fațadele fiind decorate cu motive geometrice, în care se disting liniile roşii ale cărămizilor. **Ştefan cel Mare** a acordat o importanță deosebită cetății, amplificând-o şi întărind-o în repetate rânduri. Mai târziu, Petru Rareş restaurează paraclisul cetății, căruia îi adaugă un pridvor şi îi zugrăveşte interiorul după refacerea bolții.

(continuare în pag. 13)

Emilian Georgescu

***

DESPRE CONFISCAREA UNOR NOȚIUNI

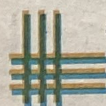
(continuare din pag. 2)

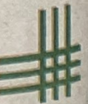
Deci, un naționalist evreu este o persoană cu un comportament normal, legal, justificat, un exemplu, iar un alt naționalist - să zicem, român - este un personaj care încalcă normele sociale, un tip cu un comportament abuziv, un pic nevropat, incult şi care trebuie, în concluzie, ținut în lesă! Domnilor, chiar nu **"vă crapă obrazul'** de ruşine?

Noi, în nemernicia şi prostia noastră, **am fi mulțumiți să aduceți argumentele pentru această mentalitate şi pentru acest comportament,** şi suntem dispuşi să capitulăm în fața pretențiilor domniilor voastre.

Dacă nu, vă rugăm cu respect – sau, cum se zice prin filmele americane când vor "să înjure" pe cineva: ***noi cu tot respectul vă poftim*** **să nu mai faceți pe "fetele mari" insultate la tot pasul, să nu ne mai dați lecții - de nimic, pentru că nu avem nevoie,** să nu ne mai "monitorizați" şi ca urmare să vă declarați cu orice ocazie părerile, dezaprobând "cu spume la gură" comportamentul şi părerile noastre.

De câteva mii de ani de când, din mila Lui Dumnezeu supraviețuim pe pământul acestei, țări ne-am descurcat şi fără domniile voastre şi dorim pe viitor să ne descurcăm tot fără domniile voastre.

CE NI SE MAI PREGĂTEŞTE

MONSANTOLAND

Aţi ajuns deja atât de săraci încât să simţiţi în mod dureros când creşte preţul oricărui lucru de strictă necesitate?

Costă mai mult decât în urmă cu un an să vă faceţi piaţa, iar aceasta înseamnă că v-aţi redus raţia, ori aţi renunţat la anumite produse?

Este posibil ca, lucrurile schimbându-se din aproape în aproape, să nu observaţi fiecare scumpire - în afara cazurilor de sărăcie extremă.

Autorul acestor rânduri a fost surprins la vederea statisticii oficiale. La începutul lunii ianuarie ***Institutul Naţional de Statistică*** a publicat aceste date: **pe parcursul anului 2010, legumele şi conservele de legume s-au scumpit cu 22%, uleiul cu 21%, fructele cu 18%, mierea cu 10% şi, ţineţi-vă bine, cartofii cu 45%.**

Singurul aliment care, în studiul *INS*, nu pare să se fi scumpit, sunt ouăle. Iar acest lucru se datorează "eficientizării" industriale a producţiei, care a scăzut însă cu mult calitatea şi chiar siguranţa acestui produs. Ouăle ieftine nu provin de la găini modificate genetic, dar sunt hrănite (găinile) cu plante modificate, de asemenea cu mulţi substituenţi chimici şi chiar cu o pastă din reziduuri. Cam ce se pune în parizer (dacă mai aveţi curajul să mâncaţi aşa ceva), inclusiv zgârciuri, ciocuri şi gheare, tot asta ciugulesc şi găinile crescute industrial. În realitate, ouăle "de curte" costă dublu faţă de cele "de combinat", părerea noastră umilă fiind că diferenţa de calitate este enormă şi merită toţi banii. Pe scurt, ouăle s-au scumpit, de fapt, cel mai mult.

Deci, cum veţi reacţiona atunci când vi se va spune că toate produsele alimentare de strictă necesitate s-au ieftinit, însă (dacă aveţi un ochi ager) veţi vedea un mic asterix * cu specificaţia "OMG" (organism modificat genetic)?

Veţi da buzna, fericiţi că, pe "criza" asta, măcar vă mai ajung banii?!

*** Nu veţi vedea niciun asterix**, pentru că în ţara noastră a fost adoptat ***CODEX ALIMENTARIUS***, de la începutul anului 2010. În virtutea acestuia, **producătorii nu mai sunt obligaţi să specifice dacă au folosit sau nu OMG.**

Unde vreau să ajung, şi de ce am menţionat că anumite scumpiri nu sunt uşor de remarcat: conducerea statului a permis publicarea unor asemenea date, iar dacă s-ar fi dorit, ele puteau fi măsluite sau nedate publicităţii, ca în atâtea alte situaţii.

Totuşi, nu a făcut-o pentru a se autodeconspira! Nu se publică statistici alarmante pentru că vrea cineva să dea pe faţă cât de proastă este actuala guvernare, până în cel mai mic detaliu, ci ***se face reclamă noii găselniţe, care, chipurile, va salva pe toată lumea: artificializarea extremă a hranei oamenilor.***

Dacă vă contrariază că am spus "*statul permite publicarea*", gândindu-vă la democraţie, libertatea circulării informaţiei sau alte vise, vă rugăm să vă reconsideraţi iluziile. Serios vorbind, nu mai există nici o şansă ca operatorii de sondaje şi statistici din România să fie câtuşi de puţin independenţi.

Pe de altă parte, dacă nu agreaţi termenul de "stat", suntem de acord cu dvs. **Nu mai avem un stat, dar tot trebuie să numim cumva şandramaua de la putere – poate, *"Sucursala locală a UE"*?**

Aşadar, *"Sucursala UE"* doreşte să aflaţi că a scumpit cartofii şi, pentru a fi sigură că vă daţi seama cât de mult i-a scumpit, precizează într-un document oficial: cu 45%.

Nu "s-au scumpit", căci nu mai funcţionează principiul cererii şi ofertei, ci **au fost scumpiţi artificial, prin defavorizarea intenţionată, continuă, a producătorilor agricoli locali.** Aceştia ar fi avut, teoretic, de partea lor toată cererea, produsele naturale fiind din ce în ce mai căutate (pe măsură ce dispar). **Se regizează aceste scumpiri arbitrare** pentru ca, la un moment bine ales, să vină careva (Boc, Băsescu, Valeriu Tabără etc.) cu bomboana pe tavă, în uralele dezlănţuite ale gloatei de fraieri: ***totul la jumătate de preţ, însă modificat genetic.*** Aceasta urmează, numai că...

La ce erau bune plantele naturale şi nu sunt bune cele modificate genetic?

Simplu: erau - respectiv nu sunt - bune de mâncat. Tot ce ştiaţi în legătură cu beneficiile consumului de cutare fruct sau nu ştiu ce legumă încetează să mai fie valabil odată ce respectivele fructe şi legume ajung să fie de domeniul trecutului. **Buruienile-surogat nu mai vindecă nimic**, nu mai conţin substanţele care favorizau echilibrul delicat al sănătăţii omeneşti şi nici nu prea sunt hrănitoare.

Apropos de puterea de a vindeca, nu putem şi nu avem dreptul să omit faptul că redacţia "Cuvântului Legionar" cunoaşte direct persoane care au urmat cu succes tratamente anti-cancer pe bază de sucuri de legume. Şi atât.

Toată "ştiinţa" oncologiei, tot ce se publică în domeniu ca să mai zgândărească nădejdea fraierilor condamnaţi la moarte de industria chimiei, cercetarea întreprinsă de marile companii farmaceutice este egală cu ZERO! Mai mult, prin subminarea activă a oricăror cercetări reale, ca nu cumva să ajungă cunoscute adevăratele remedii, este genocid în scopul reducerii populaţiei planetare.

Iar dacă, presupunând că v-aţi hotărât să întoarceţi spatele farmaciilor ucigaşe, însă în locul legumelor de la ţară folosiţi OMG, potenţialul curativ al noilor sucuri de legume va fi tot atât de nul ca şi al citostaticelor şi interferonilor.

Cât despre **valoarea nutritivă**, am putea consulta o autoritate mondială garantat neutră şi incoruptibilă: viermii, gândacii de Colorado şi alţi "dăunători"! ***"Domnilor dăunători, de ce nu vă prindem niciodată în flagrant delict în merele noastre mari şi frumoase de la hipermarket?*** *Nu vă plac la gust, ori sunt prea otrăvite cu pesticide? Şi una, şi alta? Vă mulţumim."*

Dacă vă făceaţi griji doar pentru faptul că noile legume arată foarte bine (adică artificial) şi nu au nici un gust, puteţi fi liniştiţi: gustul nu le va lipsi. Chimic. O să puneţi monoglutamat de sodiu până şi în ciorba pe care v-o faceţi acasă; iar dacă va fi la plic sau din "legume proaspete", nu va mai fi nici o diferenţă.

De fapt, se va ieftini ceva?

Nu pare în stilul "românesc", o ieftinire ar fi de-a dreptul suspectă. La noi totul se scumpeşte pentru că a început să plouă, ca apoi să se scumpească din nou pentru că a stat ploaia.

Preţuri concurenţiale? Bună dimineaţa, tocmai vorbeaţi în somn de nişte lucruri dispărute de vreo zece ani.

Totuşi, când vine vorba de a se înlocui de pe piaţă produsele naturale cu nişte chimicale (sau OMG), **respectivele chimicale sau OMG ar putea, într-o primă fază, să coste mai puţin, dar asta nu înseamnă nici o ieftinire: *nu cumpăraţi acelaşi lucru la un preţ redus, ci cumpăraţi ALT lucru, mult mai prost, care oricum nu-şi merită banii.***

Şi apoi, după ce produsul natural a fost complet eliminat de pe piaţă, cel artificial se poate scumpi nestânjenit, în lipsa concurenţei. *DE CE?*

În primul rând, ar fi bine să înţelegeţi o dată pentru totdeauna că cei din fruntea ţării, ca şi cei din afară care îi dirijează pe primii, toţi VOR CA NOI SĂ FIM CÂT MAI SĂRACI: ***dacă nu s-ar fi înglodat majoritatea românilor în sărăcie, disperaţi de grija zilei de mâine, oare nu ar fi fost cu toţii mai lucizi?***

Chiar poţi să înşeli şi să trădezi atât de mult un popor cu capul pe umeri, fără ca acesta să iasă în stradă şi să te dea jos?

Nu, dar **oamenii cu burţile goale şi cu speranţa în ce au mâncat alaltăieri nu se mai pot numi "cu capul pe umeri". Asta se vrea, asta se obţine, restul este vorbărie goală.**

În al doilea rând, tehnic vorbind, cultivarea plantelor modificate genetic nu este, nu poate fi mai ieftină pentru România. În aparenţă, da, pentru că OMG sunt astfel manipulate încât să dea recolte mai mari şi să reziste mai bine la paraziţi, dar ***seminţele modificate cât vor costa?***

(continuare în pag. 7)

Ştefan Hâncu

***

CE-AŢI PIERDUT DIN VEDERE (continuare din pag. 3)

Cât despre restul lumii, inclusiv ţara noastră, se merge pe modelul american, poate cu mici întârzieri. *Ia imaginaţi-vă o versiune de "Răzvan şi Vidra" de Haşdeu, în care cuvântul "ţigan" ar fi înlocuit cu "rom"!*

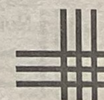
Am citit, în copilărie, şi ***"Tom Sawyer"***, şi ***"Huckleberry Finn"*** - nu în engleză, ci traduse în româneşte, aşa că nu am întâlnit nici un "nigger" şi nici nu mai ştiu cum li se spunea negrilor (poate "negrotei"?), dar câteva lucruri ne sunt cât se poate de clare:

1. Negrul Jim, care fuge tocmai pentru a nu mai fi sclav, **este simpatizat** şi ajutat de copii (Tom şi Huck), iar aceştia nu i se adresează - şi nici nu se referă la el - în termeni ofensatori;

2. Comercianţii de negri care caută să îl prindă folosesc cuvinte jignitoare, dar este perfect normal din punct de vedere literar. **Cum ar fi sunat:** *"Nu aţi văzut cumva* ***un domn negru fugind*** *pe aici? Vrem să-l punem în lanţuri şi să-l ducem înapoi pe plantaţie,* ***dacă nu cumva îl omorâm pe drum, [...] mă-sii de african-american!"*** ?!

3. Autorul însuşi, Mark Twain, manifestă o simpatie incontestabilă faţă de negrul Jim care îşi caută libertatea. **Povestea şi mesajul ei nu au în sine nimic jignitor, dimpotrivă, este absolut clar că negustorii de sclavi sunt personajele negative, şi atunci de ce ar trebui să se cenzureze ceva?!**

Gândiţi-vă la fragmente din ***Noul Testament*** pe cale de a fi ***"corectate" "politic"*** **(**catolicii au făcut-o deja, eliminând pasajele în care Iisus dă dovadă de... ***antisemitism*** pentru că... îi critică pe evrei!!), gândiţi-vă la **fragmente** care au fost **deja suprimate, inclusiv de către *BOR*,** din slujba ***Prohodului*** din Vinerea Mare, **pentru că se vorbeşte de cei ce L-au răstignit pe Mântuitor!!**

IN MEMORIAM: PIAȚA UNIVERSITĂȚII ŞI MINUNAȚII "GOLANI"

Fenomenul "*Piata Universității 1990*" a fost cel mai radical discurs anticomunist al societății civile după căderea dictaturii ceauşiste.

Cei care astăzi au treizeci de ani nu îşi mai amintesc nimic de atunci.

Textul care urmează se doreşte a fi un scurt remember. Dar nu unul romantic, ci unul punctual şi, pe cât se poate, exact.

Cea mai mare manifestație-maraton anticomunistă a început la 22 aprilie 1990, când ***Piața Universității*** a fost declarată ***"Zonă liberă de neo-comunism"***.

Ion Iliescu, preşedintele "Frontului Salvării Naționale" (a se citi: "al salvării comunismului") se înconjurase de reprezentanți ai fostei nomenclaturi, iar împotriva opozanților lui începuse o adevărată prigoană: se operau arestări ilegale, erau expulzați românii care participau la demonstrațiile anti-FSN, posturile naționale de televiziune şi radio erau folosite exclusiv în interesul puterii neocomuniste.

O mână de oameni au blocat *Piața*, declanşând un fenomen considerat ca fiind cea mai amplă şi spectaculoasă mişcare socială din istoria postdecembristă a țării. În zilele următoare **mii de oameni au demonstrat zilnic împotriva menținerii structurilor comuniste**, fie ele "cu fată umană", convinşi de realitatea faptului că nu se făcuse decât *o rotație a cadrelor* comuniste şi securiste. Studenții de la universitățile bucureştene, dar şi reprezentanții altor centre universitare din țară au rămas alături de manifestanții de la Universitate, susținând protestele opozanților neocomunismului.

Ca răspuns la discursul ținut în Consiliul Provizoriu de Uniune Națională (CPUN) de **Iliescu, care calificase drept *„huligani"* şi *„golani"* demonstranții de la Universitate**, pe zidurile Facultății de Arhitectură a fost întinsă o pancartă imensă: *„Facultate de golani"*, iar manifestanții scandau: *„Suntem golani!"*. Cuiva i-a venit ideea de a scrie „golan" pe un cartonaş pe care şi l-a prins pe piept. A fost suficient ca gestul să fie copiat de toți cei din jur: mii de oameni şi-au creat astfel de insigne. S-au format ***chiar „categorii" de golani: „golan de bine", „golan de bună-credință", „golan titrat", „golan elev", „mini-golan", „golan muncitor", „golan arestat", „golan alergic la roşu", „golan cu două doctorate", „golan meditator de fesenişti", „golan cu opinii", „mamă de golan"*** **ş.a. Insulta adresată manifestanților de Ion Iliescu a devenit simbolul luptătorului anticomunist.**

Pe fațada Universității au fost postate portretul lui Mihai Eminescu şi afişe anticomuniste, printre care unul cu *Punctul 8* al ***Proclamației de la Timişoara*** (acesta cerea ca nici un fost membru al nomenclaturii PCR sau al Securității să nu aibă dreptul de a lucra în funcții publice pe o perioadă de 10 ani sau trei legislaturi consecutive - legea lustrației).

Peste o mie de studenți, intelectuali, muncitori, militari etc., au avut posibilitatea să se exprime de la balconul Universității, transformat într-o veritabilă tribună.

Aplicarea Punctului 8 din Proclamația de la Timişoara, desființarea Decretului 473 ("patru-şapte-trei" din "Imnul golanilor") care subordona Televiziunea națională conducerii de partid şi de stat, epurarea guvernului de nomenclaturişti, judecarea vinovaților de crimele din decembrie 1989 au fost doar câteva din revendicarile susținute de cei care au manifestat în Piața Universității.

Marea manifestație a încetat în ziua de 13 iunie ca urmare a intervenției violente a MINERILOR şi a forțelor de ordine: în noaptea de 13/14 iunie 1990, în Capitală a avut loc un mic dar adevărat război civil, soldat cu morți şi răniți prin împuşcare.

Să le fie țărâna uşoară tuturor "golanilor", a celor de atunci şi a celor care au luptat cu jumătate de secol în urmă, în rezistența armată din munți, tot împotriva comunismului!

Nicoleta Codrin

NOTĂ: Vom publica **luna următoare partea a II-a a articolului** scris de subsemnata, ***"O emblemă românească: Barbu Catargiu"*** (de la rubrica *"Istorie"*), întrerupt în decembrie pentru a face loc unor subiecte care nu suportau întârziere, şi necontinuat luna aceasta din cauza morții autorului "Imnului golanilor", care a prilejuit rândurile de față.

IMNUL GOLANILOR

CRISTIAN PAȚURCĂ

A fost odată, ca-n poveşti,
A fost în România,
O mare gaşcă de *golani*
Ce-au alungat sclavia.
Noi nu ne-am confundat nicicând
Cu "oamenii de bine",
Numiți şi "neocomunişti"
Şi fără de ruşine.

REFREN :
Mai bine haimana
Decât trădător,
Mai bine huligan
Decât dictator,
Mai bine golan
Decât activist,
Mai bine mort
Decât comunist!

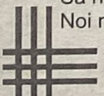
Vrem libertate,
Nu comunism,
Şi nici schimbări *de forme*,
Şi de aceea, securişti,
Să nu ne puneți normă.
Noi nu vrem neocomunism,
Nici neolibertate,
Democratii originale,
Şi nici minciuni sfruntate.

REFREN

Ne-ați intrebat ce vrem aici,
Dar ştie toata țara:
Noi susținem Punctul 8
De la Timişoara,
Să cadă *"patru-şapte-trei"*
Ce ține TVR,
Legând în lanțurile ei
Chiar şi cuvintele!

REFREN

Alegeri fără comunişti,
Fără nomenclatură!
Şi nu vă temeți de golani
Fără coloratură!
Din cei care au murit
Ne-am reîntors năluci
Să nu mai fie cum a fost
Măcelul de atunci.

RĂSPUNSURI LA ÎNTREBĂRI ALE LUMII DE ASTĂZI (V)
- SF. NICOLAE VELIMIROVICI -

*(continuare din **noiembrie** 2010)*

NOTĂ: Reluăm *rubrica "Spiritualitate", întreruptă în mod excepțional luna precedentă* pentru a face loc unor subiecte care nu puteau fi amânate, încheind astfel *"Răspunsurile la întrebări ale lumii de astăzi"* date de Sf. Nicolae Velimirovici.

DESPRE APOCALIPSĂ

În minunata carte a ***Apocalipsei*** este prezisă venirea a doi martori puternici ai lui Hristos chiar înainte de sfârşitul lumii. Potrivit predaniei, aceştia vor fi Enoh şi Ilie. (...) Ca nişte gornişti care sună alarma vor chema neamul omenesc cel stricat să se pocăiască grabnic. (...)

La care oamenii vor râde şi, printre hohote, le vor răspunde:

- Lumea aceasta n-are nici început şi nici sfârşit. ***Despre pocăință vorbeau cândva doar babele şi ignoranții.***

- Voi sunteți fii ai luminii. Părintele vostru Cel ceresc este Părintele luminii, Dumnezeul Cel viu şi Unul.

- Noi nu suntem fii ai luminii, ci ZEI ai luminii. Noi înşine facem lumina. Voi, veneticilor, pocăiți-vă de băiguielile voastre plicticoase până ce nu vă judecăm.

- Treziți-vă, oameni, din beție, ură şi răutate! Fiți de un suflet şi de un cuget în Hristos Domnul.

- Dacă ne-am face de un suflet şi de un cuget ar înceta toată viața noastră politică, ce e întemeiată pe partide, şi anume pe aceste trei partide principale: progresist, hiperprogresist şi ultraprogresist. ***Înseamnă că voi sunteți contra politicii moderne progresiste, drept care se cuvine să fiți bătuți cu pietre.***

- Nu vă războiți unii împotriva altora, căci sunteți frați. Dracul vă minte, şi vă împarte, şi vă aduce la ruină. Sloboziți-vă de dracul cel rău!

- Întreg sistemul nostru economic atârnă de fabricile de armament. ***Prin război se ajunge la selecția celor mai puternici şi mai capabili să trăiască. Asta ne învață filosofii noştri; asta ne învață şi natura prin crocodili şi urangutani.***

Aşadar, sunteți contra situației economice progresiste a timpului nostru? *O să vă omorâm dacă nu tăceți.*

- Vai, fraților, lăsați gândurile şi vorbele nebuneşti, lepădați toată cugetarea trupească; nu sunteți dobitoace, ci oameni ai lui Dumnezeu.

- Ce basme despre suflet tot spuneți voi acolo? Progresul nostru a nimicit fanteziile despre nu-ştiu-ce-suflet, fantezii ale strămoşilor noştri. ***Trupul nostru este avuția noastră cea mai de preț. El este dumnezeul nostru.*** *Cândva el secreta un mucus plângăcios care se numea "suflet". Acum însă nu-l secretă.* ***Prin evoluție a devenit desăvârşit şi nu mai produce suflet, ci progres şi numai progres.***

- Noi vă vorbim, voi râdeți sau vă mâniați. Noi vă învățăm, voi bateți câmpii. Oare n-auziți vuiet din depărtare? Nu simțiți cum se cutremură pământul? Nu simțiți mirosul din văzduh? Nu vă apare nimic în vis? N-auziți glasurile din lumea cealaltă? Nu vedeți vedenii? Cocorii simt apropierea iernii; cum de nu simțiți voi apropierea Judecății?

Turbați de mânie şi cu totul ieşiți din minți vor răcni păcătoşii:

- Evreii L-au omorât pe Hristos, amăgitor în timpul vieții, iar progresul nostru L-a omorât pe Hristos, amăgitor după moarte. Pentru noi totul e relativ: cu uşurință preschimbăm orice adevăr în minciună şi orice minciună în adevăr.

Se va aprinde mânia oamenilor până la fierbere şi clocot împotriva celor doi martori ai lui Dumnezeu. Şi **îi vor omorî.** Dar iată că în acel ceas se va cutremura pământul ca niciodată de la începutul lumii. Şi vor cădea multe dealuri şi munți, şi se vor usca izvoarele apelor, şi **mult popor va pieri. Şi nu va fi cine să îngroape morții.**

Dar, pe de altă parte, mulți se vor teme şi se vor pocăi, şi vor da slavă lui Dumnezeu, Care e Viu în veacul veacului. Aceştia vor fi rodul ostenelii şi suferinței celor doi martori, mucenici pentru adevăr.

Ca într-o noapte întunecată, fără lună, va străluci deodată o lumină cu totul nouă, nemaivăzută, neobişnuită - **va străluci Crucea, semnul Fiului Omului, în locul soarelui şi al lunii**, ba încă mai puternic decât soarele, şi va lumina lumea întreagă. **Atunci Se va arăta El - mântuirea noastră şi Mântuitorul nostru.**

Rubrică realizată de Corneliu Mihai

***

CE NI SE PREGĂTEŞTE PENTRU MÂINE (continuare din pag. 5)

În America, unde se face deja agricultură extensivă cu OMG fabricate EXCLUSIV de colosul *MONSANTO*, **agricultorii nu au voie să păstreze semințe de la un an la altul, ci în fiecare an cumpără altele noi. Deținătorul monopolului face o afacere fantastică,** dar cultivatorul de rând nu are parte de un asemenea noroc. Şi nici cel din România nu va avea.

Se pare că există şi un motiv genetic pentru obligativitatea achiziției anuale de semințe: **într-un interval mai scurt sau mai lung (cel puțin după câteva recolte), genomul modificat revine, treptat, la forma inițială. Adică plantele "anti-evoluează" de la nefiresc, înapoi, către firescul lăsat de Dumnezeu, infirmându-se definitiv şi scandalul darwinist al evoluției.** ***Cum să fi "evoluat" de la o specie la alta, dacă, şi modificate, ele tind să redevină ce au fost?***

Organismele modificate genetic sunt dorite în România?

În ceața mediatică bântuită de sondaje falsificate, reclame şi propagandă controlată pe plan internațional, este greu de ştiut cât de mult doresc românii să se hrănească cu noile inovații ale ştiinței.

Crezând că totul va deveni mai ieftin, deşi tocmai am demonstrat că, în cele din urmă, vom fi oricum târâți la limita subzistenței, unii ar putea să le dorească.

Alții ar putea încă să nu împărtăşească binecuvântata noastră neîncredere în masonii care ne conduc. Respectivii nu iau în serios amenințările atât de grave încât, trebuie să recunoaştem, şi noi ne trezim câteodată din somn şi ne spunem: "nu, asta chiar nu poate să se întâmple!"

Şi totuşi, cu toate manipulările, nu s-a ajuns ca opinia publică să meargă ca oile după şefii statului (scuze, ai "Sucursalei locale UE"). ***Trebuie să se facă auzite tot felul de voci "din popor" cu ajutorul cărora să se simuleze că "poporul vrea".*** Vă vom prezenta, ca ***exemplu, o ştire menită să legitimeze aparent***, din partea națiunii, ***importul şi cultivarea de semințe*** de soia ***modificată genetic.***

Un comunicat al *"Federației Naționale a Producătorilor Agricoli din România" (FNPAR)*, citat de agenția "Agerpress" pe 12 ianuari a.c., arată că organizația a început demersurile oficiale la forurile UE pentru aprobarea introducerii în cultură a plantelor modificate genetic. Organizația patronală va beneficia şi de lobby din partea Producătorilor Americani de Soia, care încearcă să convingă țările UE de avantajul biotehnologiilor.

Preşedintele FNPAR,Viorel Matei, a declarat următoarele: *"UE va trebui să țină seama de cerința mare de soia pe plan mondial. Este o cerință fantastică şi noi trebuie să ne pregătim să asigurăm alimentele pentru această populație a globului.* ***Şi Europa trebuie să nu mai fie atât de conservatoare.*** *Prosperitatea economică a Europei va depinde de introducerea noilor tehnologii. Țările puternice din UE nu au condiții microclimatice şi de sol pentru a cultiva plante modificate genetic şi de aceea nu sunt interesate. Dar pentru că, suntem într-o Uniune Europeană în care toate statele au aceleaşi drepturi s-a transmis că decizia aparține fiecărui stat în parte. Deci totul depinde de noi."*

Tocmai pe noi a căzut măgăreața să avem condițiile cele mai bune din Europa! Acest lucru este credibil, dar de ce nu le folosim, în loc să importăm atâtea alimente? Am auzit de atâtea ori că **teritoriul țării noastre ar putea hrăni de trei-patru ori populația actuală, iar în acest calcul nu intra presupusa productivitate sporită a OMG!**

Aşadar, demersurile s-au şi încheiat, au obținut permisiunea fără probleme.

Oricum, povestea cu "toate statele au aceleaşi drepturi" şi "totul depinde de noi" frizează prostia extremă. Praf în ochi: nu este clar spre ce ne îndreptăm? Spre interzicerea culturilor nemodificate genetic, exact ca în America unde, dacă plantezi roşii în grădina din spatele casei, atentezi la "siguranța statului".

Un punct de vedere similar are şi Valeriu Tabără, actualul ministru al Agriculturii, mare susținător al introducerii OMG pe scară largă în România.

Dacă din partea domniei sale acest lucru nu ne surprinde, totuşi, când este vorba de *FNPAR*, ne mirăm destul de mult. ***Oare asociația patronală este păcălită de perspectiva profitului imediat, neînțelegând că va intra într-un parteneriat cu "MONSANTO", parteneriat de tipul câine - os în care "Monsato" va juca rolul câinelui?***

Sau *FNPAR* nu mai are nimic românesc, afară de *"R"*-ul din coadă?

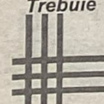
În ultimii douăzeci de ani am asistat la vânzarea bucată cu bucată a industriei româneşti, în aşa fel încât acum, cel puțin, ştim clar un lucru: nu mai avem industrie. Dar agricultură mai avem?

Cumpărarea terenurilor de către străini, facilitată mai mult decât oricând prin Constituția în vigoare, ne-a lăsat fără o bună parte din teritoriul țării. ***Sau fără tot teritoriul?***

Acesta continuă, desigur, să se afle sub jurisdicția noastră, adică se aplică legea românească (la noi se aplică vreo lege?), **dar este al străinilor, care culeg toate roadele.**

Şi atunci ne dăm seama că *"Federația Națională a Producătorilor Agricoli din România"* ***("din România", nu "români")*** nu are cum să reprezinte interese româneşti şi nu ne mai mirăm de nimic.

Prin aceasta vă atragem atenția asupra faptului că, dacă FNPAR sau vreo altă organizație de acest tip vrea un lucru, nu înseamnă că românii vor acel lucru.

Corespondență

ÎNSCENĂRILE, ARME EFICACE ALE DIPLOMAȚIEI

- Auto-atentatele de la 11 septembrie (IV)

- Urmările -

(continuare din numărul trecut)

Evenimentele tragice de la 11 septembrie 2001 au avut numeroase urmări, atât pe plan intern, cât şi în exterior (mai ales în Asia).

Dintre **evenimentele interne** putem aminti pe cele mai importante, enumerate succint în continuare:

- Doliul şi durerea imensă a peste 3.100 de familii care şi-au pierdut o persoană dragă în ziua de 11 sept. 2001. Ne referim atât la persoane din administrația clădirilor, la salariații sosiți la lucru, cât şi la pompieri, polițişti şi personal medical, morți în evenimentele menționate.

- Firmele specializate în înlăturarea urmărilor de la demolări s-au ales cu multe comenzi importante pentru aducerea la nivelul zero şi curățarea tuturor materialelor rezultate din distrugeri.

- Miliardarul **Larry *Silverstein*,** mare magnat pe ***Wall-Street*, a reuşit să obțină** de la Societățile de Asigurări **4,4 miliarde dolari** după ce, **cu puține săptămâni în prealabil, cumpărase cele două turnuri gemene cu doar 2 miliarde dolari.**

- La cererea Executivului, congresul SUA a întocmit şi votat rapid o **lege anti-teroristă, denumită *"Patriot Act"*,** prin care **se legalizau numeroase măsuri represive pentru întreg teritoriul american.** Se aveau în vedere verificări aspre mai ales la trenuri, aeroporturi, centrale nucleare, cenzurări totale de informații şi documentare, descinderi inopinate etc. Prea puțin mai lipsea ca SUA să devină un autentic stat polițienesc.

Inscenările de la 11 septembrie au fost (printre altele) şi un bun pretext pentru creşterea neverosimilă a încorsetării populației prin **numeroase legi care limitau libertatea de mişcare şi acțiune cetățenească.**

Pe plan extern evenimentele tragice de la 11 septembrie au avut, de asemeni, urmări dintre cele mai grave.

In primul rând au adus preşedintelui George W Bush (sau Bush nr. 2) argumentul pe care şi-l dorea chiar din febr. 2001, când a preluat efectiv puterea în baza noului mandat prezidențial - reamintim că, imediat după ceremonie, **dl. Bush-junior** le-a spus colaboratorilor săi apropiați: ***"Vreau să atacăm Irakul. Pentru aceasta vă rog să-mi găsiți o motivație".* Drept urmare, în baza motivației "găsite" de subalternii săi, armata SUA a lovit *manu militari* Irakul.**

In dimineața în care SUA (şi aliații săi) au început atacul, dictatorul Saddam Hussein s-a adresat populației de la postul național de radio din Bagdad, cu următoarele cuvinte: *"Vin iarăşi peste noi barbarii **sionişti** ca să distrugă civilizația Mesopotamiei".*

Luate în ansamblu şi **judecate peste timp, spusele lui Saddam s-au dovedit pline de premoniție,** căci, după înfrângerea trupelor irakiene şi ocuparea întregii țări, **au rezultat într-un interval de cca. 7 ani, următoarele:**

- cca. 1.050.000 militari şi civili irakieni decedați;
- cca. 1.400.000 irakieni răniți;
- cca. 2.000.000 irakieni emigrați peste hotare sau în alte regiuni ale țării;
- şosele şi autostrăzi distruse;
- palate, clădiri administrative, şcoli, spitale şi locuințe distruse;
- *faimoasele muzee ale Mesopotamiei, cu exponate vechi de peste 4000 de ani, prădate metodic, vandalizate şi, în esență, dezafectate;*
- in cadrul luptelor ce au urmat permanent între ocupanți şi gherilele locale, noi conflicte fratricide au izbucnit şi între cele trei etnii, adică între kurzi, suniți şi şiiți;
- faimoasa închisoare politică a lui Saddam de la Abu Grahib (lângă Bagdad) a fost preluată de americani, mărită de trei ori prin noi construcții şi transformată într-o fortăreață în care pedepsele oribile aplicate deținuților i-au adus un renume înspăimântător, chiar pe plan mondial;
- întreg ansamblul industriei irakiene a țițeiului şi gazelor a trecut sub controlul ocupanților. Sistemele de extracție, de prelucrare, rezervoarele şi conductele, stațiile de pompare şi instalațiile portuare aferente sunt şi în prezent subordonate intereselor SUA. Este evident că acest control se exercită integral şi asupra rezervelor subterane, cu mențiunea că rezervele de gaze irakiene sunt apreciate ca fiind pe locul 2 în lume.

Pentru opinia publică internă şi internațională atacarea Irakului a fost susținută oficial de Executivul SUA prin următoarele 4 acuzații precise:

1. Irakul, condus de Saddam Hussein, a sprijinit terorismul intrnațional;
2. Irakul avea acces şi dispunea de tehnologie nucleară militară;
3. Saddam dispunea de arma bactriologică;
4. Irakul dispunea de arma chimică – adică, în limbaj militar, de S.T.L-uri (substanțe toxice de luptă).

Cei şapte ani scurşi de la cea de a doua atacare a Irakului ne-au adus şi numeroase clarificări şi informații care ne permit verificarea motivațiilor americane. Să le luăm pe rând:

1. Se ştie în prezent că **Irakul lui Saddam nu numai că nu a sprijinit grupările teroriste** (din Somalia, Yemen, Kenia ş.a.), **dar s-a şi opus acestora, uneori fiind chiar vizat de către militanții respectivi.**

2. De asemeni, **nici arma bacteriologică nu a fost deținută de irakieni,** tehnologiile respective fiind mult prea dificile pentru posibilitățile lor.

3. Aceeaşi situație se prezenta şi în domeniul nuclear militar. După atacul-surpriză efectuat de aviația israeliană asupra unui reactor nuclear experimental irakian, capacitatea nucleară a acestei țări nu a mai putut fi refăcută.

4. Cât priveşte arma chimică, Irakul a posedat stocuri importante din aceste materiale, dar ele au fost obținute de la americani pentru a fi folosite în războiul declanşat de Bagdad împotriva Iranului în anii '80.

Stocurile rămase i-au servit lui Saddam la atacarea populației kurde din nordul țării la începutul anilor '90. Atacul respectiv a fost condus de un fidel al său, poreclit "Ali Chimicul", iar prin acest atac peste 3.800 de kurzi şi-au pierdut viața în chinuri groaznice.

Cu referire la fabricarea de către specialiştii lui Saddam a unor tipuri de S.T.L.-uri, merită a fi relatată o expunere făcută în 2005 la *Consiliul de Securitate* al *ONU* de către generalul american Colin Powel, aflat atunci în funcția de secretar de Stat pentru Apărare, locul 4 în ierarhia Executivului SUA.

Folosind o aparatură de expunere excepțională (ecrane gigant, baghete electronice, fotografii succesive, audiție HF) ***generalul a prezentat delegaților din Consiliul de Securitate nuşte camioane cu remorci prelungite (gen TIR) în care, chipurile, irakienii fabricau S.T.L.-uri.***

Pentru un om care are în spate 50 de ani de inginerie chimică şi a făcut armata la trupele chimice, o asemenea afirmație iese din domeniul ridicolului şi chiar din acela al prostiei totale. Efectiv, pentru a realiza o substanță organică cu o toxicitate ridicată este necesară o uzină cu multe hale, turnuri de răcire, scrubere pentru spălarea gazelor, instalații de etanşare şi înmagazinare etc. A băga toate acestea într-o remorcă de camion iese din tiparele realului.

Când presa a demonstrat cu precizie că în camioanele respective se aflau doar instalații cu schimbători de ioni pentru obținerea apei potabile, Colin Powel a revenit după un an în fața *Consiliului de Securitate* şi **a cerut scuze pentru eroarea comisă.** Mai bine s-ar fi ascuns într-o gaură de şarpe!

Ca o concluzie sumară, motivațiile oficiale ale SUA (când au atacat a doua oară Irakul) au avut, toate, "valoarea" expunerii lui Colin Powel în fața *Consiliului de Securitate*, adică zero!!

Incurajați de succesele militare şi de profiturile financiar-industriale rezultate din cea de a doua ocupare a Irakului, ***magnații de pe Wall Street*** s-au hotărât să meargă mai departe şi **să atace şi Afganistanul.**

S-a ținut seamă de faptul că NATO înseamnă "Organizația Tratatului Nord- Atlantic", iar cum apele acestui ocean "scaldă din plin țărmurile Afganistanului", **SUA au luat la remorcă armatele mai multor țări aliate şi au trecut la fapte.**

După înlăturarea de la putere a talibanilor care conduceau această țară, americanii au reuşit să instaleze la Kabul un guvern-marionetă condus de Hamid Karzai, fost salariat la "Californian Petroleum Company".

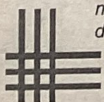
Prin ocuparea Afganistanului, SUA au obținut următoarele efecte favorabile:

1. Au preluat controlul asupra unei zone geografice foarte importante, o adevărată încrucişare de drumuri între fostele republici sovietice musulmane, China, Pakistan şi Iran.
2. Şi-au asigurat controlul asupra unei regiuni în care se găsesc mari zăcăminte de metale industriale prețioase precum zirconiu, vanadiu, osmiu şi chiar uraniu.
3. Şi-au asigurat controlul asupra celor mai mari zăcăminte de litiu din lume. Rezervele Afganistanului în litiu depăşesc de trei ori pe acelea de care dispune China (în Tibet) şi Bolivia, împreună. După cum se ştie, litiul este esențial la fabricarea acumulatoarelor de supracapacitate electrică, strict necesare maşinilor viitorului.
4. Prin înlăturarea de la putere a talibanilor, americanii au permis din nou localnicilor să cultive intensiv plantele speciale (macul) din care se extrag drogurile puternice. In acest fel comerțul tenebros cu ierburile morții a trecut sub controlul (şi profitul) noilor ocupanți.

In prezent, lucrurile par bine aşezate în Afganistan, iar controlul american este total.

Nu trebuie să uităm însă că acelaşi sentiment l-au avut la un moment dat şi ruşii care, după 18 ani de eforturi, au fost nevoiți (sub Gorbaciov) să se retragă! Butada apărută atunci: *"Nu aduce anul ce aduce Afganistanul"*, este în continuare valabilă, mai ales pentru cei care au în spate şi spectrul intervenției din Vietnam.

Ion Boiangiu, Bucureşti

SCRISOARE DESCHISĂ

Stimate Domnule Adrian Sobaru,

Îți adresăm aceste rânduri nu doar pentru a-ți spune că **sacrificiul tău ne-a impresionat profund**, ca și suferința ce a determinat acest gest sau cea care a urmat și pe care o vei mai resimți o vreme, și pentru a-ți spune că **îți suntem recunoscători pentru că prin gestul tău contribui, poate mai mult decât îți imaginezi, la trezirea conștiinței multor români.** Prin această scrisoare vrem să transmitem Românului Adrian Sobaru că sacrificiul său va da roade curând, ca și sămânța sădită în glia Țării de martirii acestui Neam. Ne va ajuta să ne dăm mâna și să redevenim un Popor.

Suntem niște brașoveni care nu putem trăi decât ca oameni liberi. Acesta ne este crezul și lupta noastră de o viață.

- *„Ne-ați ciuruit, **ne-ați vândut**, ne-ați ucis viitorul copiilor, **ne puteți lua viața și banii, dar nu libertatea!”***

- Așa este. În războaiele de reîntregire și în temnițele comuniste, iar mai apoi în timpul Revoluției și după ce ne-au furat-o, ne-au ciuruit trupurile; acum ne-au ciuruit voturile și buzunarele și vor să ne ciuruie Speranța, dorința de Libertate; nu ne iartă pentru însuflețitoarele cuvinte strigate în zilele sângerosului dar, în același timp, ale sublimului Decembrie 1989: *„Libertate, te iubim, ori învingem, ori murim!”.* A fost victoria lor și nu a noastră; măcar acum, după 21 de ani, să învingem și să trăim, noi și copiii noștri, într-o țară liberă, așa cum și-au dorit eroii-martiri ciuruiți atunci!

- *„Am dreptul la revoltă... Vroiam să protestez, văzând **gestul nebăgat în seamă al d-nei CRISTIANA ANGHEL... Ea este o eroină, nu eu!”***

- Adrian, sacrificiul tău este o continuare a celor 70 de zile de greva foamei a curajoasei doamne învățătoare *(fotografia alăturată)*, **ambele reprezentând strigăte de alarmă pentru trezire, de revoltă față de sistemul represiv care a reușit să ne reducă la tăcere.**

- *„Am început să devenim niște numere... Asta se dorește, o societate bolnavă ... **noi să fim robi, să vină alții și să ne conducă...!”***

- Da, e tragic, dar adevărat. Și asta ne îngrozește, poate mai mult decât lipsa banilor, decât traiul nostru care va ajunge, curând, la limita supraviețuirii.

Am văzut, prin anii 90, **filmul *„1984”***, ecranizare a cărții lui **Orwell** și, închizând ochii, ne-am imaginat cam cum ar fi să ne trezim și noi însemnați și numerotați, ca o turmă supusă, într-un **spațiu concentrațional.** Așa cum este pe cale să devină, din nou, România.

Noi vom fi ca acei oameni din film, care-și apără libertatea și demnitatea de om cu orice preț! Și nu vom fi singurii.

- ***„Fiecare zi care se pierde ne îndepărtează de șansa de a ne salva viitorul** ... Nu mai avem vise, pentru că ne-au fost luate ... nu mai avem luminița care să ne călăuzească...!”*

- Cel mai mare rău care ni se poate întâmpla acum este să începem să ne obișnuim cu răul care vrea să ne îngenuncheze. Trebuie să ne învingem tendința de resemnare, care ne-a marcat destinul mioritic :

- *„Doamne ferește de mai rău!”*

Protestul curajosului Adrian Sobaru care s-a aruncat în gol, peste parlamentari

- Trebuie să ne dezbărăm de fatidicul obicei de a alege mereu răul cel mai mic. Iar pentru visele pe care ni le-au luat, să luptăm și să le readucem, mai frumoase, pentru noi și copiii noștri.

- ***„Mai există oameni cărora nu le este frică să aibă opinii...** Acum nu mai mi-e frică de nimic,..!”*

- Și noi ne-am învins frica... de frică! În timpul Revoluției. De teama că, dacă nu ne vom lecui de ea, ne va stăpâni mereu și, până la urmă, ne va învinge. Iar Proclamația de la Timișoara și Piața Universității ne-au făcut imuni.

Acum ne mai încearcă doar teama că, de nu vom scăpa mai repede de netrebnicii care ne jefuiesc în continuare și vor să ne aducă la sapă de lemn, nu vom mai putea să ne redresăm atât de repede încât să-i vedem și pe copiii noștri fericiți. Așa cum noi n-am apucat încă să fim.

- *„Despre dl. președinte Băsescu ... aș spune că e foarte bun, e chiar ... diabolic de bun în tot ce face... Nu-și mai dorește cetățeni în România... Nu-l dărâmă nimeni...!”*

- Ei, **domnule Adrian**, se pare că la punctul acesta ne-am cam împotmolit. Adică, **părerile noastre cam diferă.**

Să ne explicăm: noi credem că este diabolic în a-și urmări obiectivele lui și ale stăpânilor lui.

A dărâmat, cu o perseverență diabolică, tot ce-i stătea în cale. Tot ce-l împiedica să-și îndeplinească ambițiile politice. A făcut-o sistematic, mânat de principiul „în politică n-am mamă, n-am tată, la nevoie trec și peste cadavre”. Și uite că și-a realizat planul : a ajuns să ocupe cea mai înaltă funcție în Stat. Funcție în care are pretenție ca toată lumea să-i dea ascultare, să-i execute ordinele fără să crâcnească. Indiferent cine ar fi sau ce instituție ar reprezenta.

Așa este, nu-i mai vrea pe români în Țară; mai ales pe cei care nu sunt slugarnici, obedienți, în schimb au "tupeul" să nu iasă „idioți” din școlile urmate în România. Îi îndeamnă să plece pe alte meleaguri. Și Românii aceștia, elita țării, care ne-ar putea ajuta nu doar să supraviețuim, ci chiar să ducem un trai decent, civilizat, pleacă, fiindcă nu mai pot suporta umilințele. Iar noi ne stingem ca Neam, fără Oamenii care ar putea să ne vindece trupește și mai ales sufletește. Care ar putea să ne încânte cu talentul și măiestria lor.

Dar se pare că, mai ales de doi ani încoace, nici diabolicului nostru "președinte-jucător" nu-i mai iese totul, așa cum își dorește: tot mai mulți români ies din „turmă” și nu-l mai ascultă, nu mai au încredere în el. "Noroc" că găsește audiență și este apreciat și stimat de „colegii” lui din Franța, Germania, Italia, Anglia, Statele Unite etc. Spre „mândria” românilor care l-au votat, precum și a celor care sunt legați de el prin interese de afaceri și de menținere la putere cu orice preț.

Cât despre părerea că e foarte tare, că nu-l dărâmă nimeni, asta rămâne de discutat, poate chiar la punctul următor, adică...

- ***„Le doresc Românilor „La mulți ani” și să caute luminița, că o s-o găsească...!”***

- Iar noi îți dorim, din toată inima, multă sănătate ție și familiei tale dragi, să vi se împlinească dorințele și visele cele mai frumoase, pentru că nu au reușit să vi le ia!

Pentru noi, luminița de care vorbești înseamnă speranța încă vie a multor Români, înseamnă credința în Dumnezeu, pe care nu ne-au înfrânt-o nici unul dintre asupritorii Neamului. Și mai înseamnă Calea, Adevărul și Viața, adică însuși Iisus Hristos, Mântuitorul nostru.

Ne-ai spus că pentru a depăși situația gravă în care am fost aduși avem nevoie de Unire, de curaj și încredere în forța noastră.

Și noi credem la fel.

Mai mult, venim și cu o posibilă soluție: acțiunea unei organizații, nu a unui partid, care să-i adune în jurul său pe toți Românii simpli, ca tine, ca noi și ca atâtea milioane din țară. Să reinventăm speranța, așa cum ai zis.

Mișcarea Națională de Rezistență, constituită la Brașov în 2000 și legalizată anul acesta, a demarat o acțiune care privește pe toată lumea: strângerea de semnături pentru organizarea unui Referendum Național, având ca obiectiv: demiterea din funcție a actualului președinte al României, pentru răul și grelele suferințe la care își supune propriul popor, pentru atentat la însăși ființa națională!

Probabil că vei dori să ne întrebi, așa cum au făcut-o foarte mulți până acum: *Ce șanse de reușită avem și pe cine punem în loc?*

Răspunsul este simplu: **avem șansa milioanelor de Români care nu mai vor să fie umiliți și batjocoriți în propria țară,** care vor să dovedească prin semnăturile lor că s-au trezit; **avem sute și mii de români care-și iubesc țara, cu a căror pregătire, cultură și prestiugiu ne putem mândri, care nu s-au lăsat atrași în mocirla politică a acestor ani, trăiesc modest, printre noi, și ar putea schimba în bine destinul Neamului românesc.**

Stă în puterea noastră să ne hotărâm singuri soarta. Trebuie doar să ne unim și să vrem același lucru.

Fie ca Dumnezeu să-i ocrotească și să-i binecuvânteze pe Români!

Viorel Tocan Grigore,
Brașov

Viorel Tocan Grigore, lt.-col. (r), președinte executiv MNR (Mișcarea Națională de Rezistență); contact: tel. 0745509757; e-mail mnr_2000_bv@yahoo.com

Ostaşii unei credinţe

PENTRU CE AU LUPTAT ŞI AU MURIT ÎN SPANIA ION MOŢA ŞI VASILE MARIN?

MIHAIL STURDZA (prinţ, diplomat, simpatizant legionar)

Pentru ce au luptat şi au căzut Moţa şi Marin în câmpurile de la Majadahonda?

Dacă un răspuns complet satisfăcător n-ar fi părut evident în acele timpuri, istoria lumii îl oferă astăzi şi celor mai lipsiţi de viziune. Căci forţa diabolică a răului, contra căreia camarazii legionari au luptat cot la cot cu legendara armată spaniolă, este astăzi biruitoare deschis sau ocult în cele mai multe ţări ale lumii.

Cu forţa de prezicere a inspiraţilor, Moţa şi Marin, ca şi Codreanu, şeful lor, au avertizat poporul românesc şi întreaga Europă de abisurile în care stupiditatea, laşitatea, oportunismul şi trădarea vor confunda lumea civilizaţiei creştine în faţa comunismului triumfător; cu ani înainte ca la Teheran preşedintele Roosevelt să concedă tiranului Stalin toate provinciile şi ţările pe care le reclama, "cu condiţia ca aceste concesiuni să nu fie revelate publicului american înainte de iminentele alegeri prezidenţiale"; cu ani înainte de trădările de le Yalta şi ale Misiunii Marshall, care a predat China lumii comuniste.

Moţa şi Marin nu mai sunt cu noi pentru a privi cu dezgust şi indignare lumea de după

război, împărţită - pentru cine ştie să vadă şi să audă - nu între lumea dominaţiei comuniste şi lumea libertăţii solidară cu naţiunile robite, sperând şi preparând momentul eliberării lor, ci **intr-o asociaţie infamă şi ocultă între lumea occidentală şi lumea comunistă**, de o parte, şi de cealaltă parte, naţiunile robite, uitate şi abandonate de toţi, cu excepţia ţării al cărui Caudillo (n. red.: gen. Francisco Franco) a proclamat că "*Spania este poate unica ţară care nu a recunoscut situaţia creată de părăsirea în mâinile URSS-ului a popoarelor din Europa Orientală (...). Considerăm absolut nesatisfăcătoare tacticile de renunţare şi împăciuire care fac popoarele occidentale culpabile de o crimă morală la care noi nu vrem să luăm parte*".

Fără îndoială, că şi Căpitanul, şi întreaga lume legionară, ca sutele ce au pierit în masacrele carliste, miile şi miile care au trecut prin închisori, ei au prefigurat nu numai implacabila luptă şi calvarul care a urmat, dar şi ceasul Învierii.

Pentru acest moment s-au sacrificat Moţa şi Marin în acele timpuri, prevăzând ceea ce astăzi ştim cu toţii...

TESTAMENTE POLITICE

Testamentele politice ale lui ION MOŢA şi VASILE MARIN prin asamblare de citate din scrierile lor:"*CRANII DE LEMN*" şi "*CREZ DE GENERAŢIE*"

Realizare: RADU MIHAI CRIŞAN

- Selecţiuni -

TESTAMENT POLITIC ION MOŢA

Iubiţii mei fraţi români,

Astăzi, lumea în care stau înrădăcinate toate simţirile şi dorurile noastre n-o mai găsim nicăieri. A risipit-o veacul acesta cu politica şi vrajba lui, cu uitarea lui Dumnezeu şi cu dragostea de străini şi de tot ce este al altora, veac care calcă în picioare felul nostru de viaţă, cu puterile, cu vredniciile şi frumuseţile lui.

Înstrăinarea aceasta împotriva căreia luptăm, de nenorocirea căreia ne dăm seama, **ne-a pătruns în bună parte chiar şi pe noi naţionaliştii:** în duh, în credinţă, în felul de a gândi, în moravuri, în limbă şi obiceiuri.

Norocul e că n-a pustiit totul şi ne-a mai rămas atâta vlagă încât, doborând piedicile şi duşmăniile acestui veac de rătăcire şi de înstrăinare, **să ne putem întoarce la izvoare;** şi, întorşi acolo, să reluăm firul rupt al vieţuirii în casa, în comunitatea şi duhul românesc, pentru ca astfel să ridicăm viaţa acestui Neam la puterea şi rodnicia, materială şi sufletească, de care este vrednic.

Dat fiind principiul fundamental al moralei creştine – iubirea aproapelui – se pune acum întrebarea: ***Ce ne sfătuieşte şi ne permite morala noastră să facem faţă de cel ce ne loveşte şi vrea să ne doboare?***

Sunt **două căi** urmate de Iisus:

- cea arătată prin vorbele "dacă-ţi dă cineva o palmă, întoarce-ţi şi celălalt obraz şi lasă-l să te mai lovească o dată"; prin aceasta Iisus propovăduia toleranţa;

- a doua cale e aceea pe care a urmat-o Mântuitorul atunci când a gonit cu biciul afară din templu pe negustorii care se vârâseră până şi acolo, în ciuda tuturor legilor morale. Această cale ne arată că, ***atunci când se trece peste o limită, toleranţa trebuie schimbată cu măsuri energice de îndreptare imediată.***

Ei bine, noi până acum am tolerat cu **resemnare creştinească să fim pălmuiţi**, căci pălmuiţi ne-am lăsat atunci când veneticii paraziţi şi-au acaparat drepturi cetăţeneşti, ne-au jefuit sat cu sat, sădind corupţia şi viciul între ţărani, când ne-au monopolizat aproape toată presa, tot comerţul, toate băncile, când ei trăiesc în belşug şi răsfăţări, în vreme ce noi "cerşim din poartă-n poartă".

Nu mai putem răbda să suferim în colţuri, striviţi în avântul nostru de către îmbulzeala acaparatorilor.

Progresul moral îl constituie tot ceea ce este în armonie cu legile moralei.

Avem datoria de a apăra pe cei slabi şi fără scut, pe aproapele nostru care nu are decât pe noi.

Cauza noastră e, aşadar, dreaptă şi sfântă. Sfinte ne vor fi şi sacrificiile.

Lupta trebuie s-o ducem înainte cu perseverenţa apostolatului şi cu vitejia sufletelor alese care ştiu că nu este nimic mai nobil decât a te uita pe tine şi a te jertfi pentru aproapele năpăstuit.

Aşa a făcut Cristos!

Să nu se creadă – în urma faptului că noi combatem ideile de umanitarism, libertate, egalitate şi frăţie, <u>în felul cum le interpretează şi caută să le aplice Evreii</u> (<u>neonest</u>, bazându-se pe puterea fascinatoare care se leagă de ele şi pe care, printr-o interpretare greşită, o făceau să acţioneze <u>tocmai împotriva scopului</u>, <u>folosindu-le ca armă pentru cucerirea puterii mondiale</u>) ***că noi am fi duşmanii acestor nobile idei în accepţiunea lor ideală.*** Toate aceste idei sunt derivate ale învăţăturilor lui Iisus. A le respinge înseamnează a te lepăda de Cristos. Noi le admitem şi le primim, însă numai văzute prin prisma posibilităţii lor de realizare folositoare în împrejurările de astăzi.

Trebuie dintâi să descoperim lumii intenţiunile ascunse ale Evreilor, falsitatea operei lor sociale de suprafaţă, să demonstrăm apoi mulţimii greşeala în care a căzut.

O reacţiune, o stavilă, se impune împotriva răului stârnit de <u>interpretarea perfidă</u> a acestor idei.

Nu e mică dificultatea operei noastre. ***Trebuie să dezvăţăm ce au învăţat alţii.*** Suntem puşi în contact cu mentalităţi aproape înnebunite de excitaţia patimei injectate şi se vor cere multe jertfe şi multă stăruinţă pentru a birui definitiv.

Această reacţiune nu se poate înjgheba decât cu cadrele sănătoase naţionale, adică ***o clasă conducătoare românească.***

Nu ne putem supune mai bine învăţăturilor creştine decât luptând pentru ridicarea morală a naţiunii.

Adevărul nu e relativ. Ca şi Dumnezeu, el este unul. Iar spiritul <u>adevărului în problema orânduirilor sociale</u> ale omenirii e cristalizat în criteriul fundamental şi sfânt al <u>ideii naţionale</u>.

De-aceea, măcar de-acum să nu ne mai conducem după aparenţe, ci după îndemnurile inimii şi ale logicii, care toate ne spun că **Neamul românesc trebuie să se ridice din decadenţa sufletească în care a căzut şi să fie stăpân pe pământul şi cultura sa!** ***El nu poate trăi decât dezrobindu-se din situaţia de azi la care l-au adus partidele politice.***

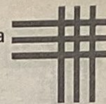
Ne sunt cunoscute prea bine primejdiile uriaşei forţe oculte francmasone şi antinaţionale care ţine în stăpânirea ei chiar ţări de frunte cum e Franţa, şi vedem o serie de indicii noi care ne prevestesc că riscăm şi noi a ne "occidentaliza" în acest fel - adică potrivit intereselor celui mai temut duşman pe care l-a cunoscut vreodată un popor: iudeo-masoneria.

Obişnuiţi cu ideologia cosmopolită masonică a Societăţii Naţiunilor, politicianii au sacrificat independenţa României şi viitorul ţării date pe mâna străinilor interni şi externi de dragul visurilor briandiste ale *Pan-Europei*.

Afirmațiile pe care le-am făcut nu sunt invenția momentului, ci concluzii vechi la care au ajuns lungi cercetări științifice. Nu riscăm, deci, combătând pericolul venetic, să ne angajăm într-un sistem de iluzii provocate de "prea înfierbântatul nostru entuziasm".

Ne simțim picioarele bine înfipte pe un teren solid. Și să se știe că nu-l cedăm odată cu capul și vom primi pe el orice lovituri! ...Până va voi Dumnezeu să sune Izbăvirea!...

TESTAMENT POLITIC VASILE MARIN

Români!

Prin *mistica națională* se crează un om desfăcut de abjectul materialism al epocii, se dezghioacă omul de aderențele epocii actuale și se face școala permanențelor eroice. Astfel, naționalismul formează omul virtuților cardinale: erou, preot, ascet, corect, ostaș. De aceea naționalismul concepe societatea ca pe o mare armată cu o ierarhie spirituală și o conducere adecvată.

Naționalistul este un ostaș în slujba unei credințe. Acțiunile lui sunt subordonate interesului patriei. El se comportă ca și cum ar face-o într-un război pe care îl poartă națiunea lui. Esențialul este spiritul de jertfă.

Naționalismul nostru are un conținut social: nu împarte pe profitori în Români și neromâni; nu-i tolerează pe cei dintâi ca și pe cei de-ai doilea. Uneori este chiar mai temut adversar al celor dintâi, care, subjugați intereselor lor și deservind interesele patriei, comit un act de înaltă trădare.

Democrația, reprezentată prin instrumentele ei, partidele, nu poate subscrie la promovarea unei politici naționaliste fără ca prin aceasta să nu-și semneze propria sentință de moarte. ***Democrația aceasta a înregistrat, în sinistrul său bilanț, falsificarea sensului istoric al nației acesteia***, a întreținut existența unui stat parazitar din ale cărui instituțiuni și-a confecționat instrumente de subjugare a nației, și care, pentru a-și păstra pozițiile, nu s-a dat înlături de a comite crime peste crime, ***dezlănțuind prigoană fără precedent împotriva organizațiilor de luptă ale naționalismului.*** Democrația aceasta își maschează turpitudinile cu formule perimate scoase din muzeul patologic al Revoluției Franceze.

Majoritatea vizirilor puși în slujba Internaționalei s-au pronunțat categoric împotriva unei politici pur naționaliste.

Fiece baracă, cu pretenții de partid, se simte îndatorată să dea reprezentație "națională" la umbra tricolorului trivializat.

Sub oblăduirea acestor conducători se agită și se întreține o activitate "naționalistă", a cărei cea mai dintâi însușire este larma și-al cărei ultim scop rămâne diversiunea - diversiune cultivată cu osebită grijă din interior și meșteșugit regizată și exploatată în afară.

Acesta este tabloul politic al țării românești în momentul de față: **de o parte, lupta fără crutare pentru îngenuncherea și stâlcirea acțiunii naționaliste, pe de altă parte, sub ocrotirea autorităților statale, dezvoltarea și propagarea curentelor pretinse naționaliste care, sub firma chenăruită cu tricolor, ascund interesele de tarabă ale unor alcătuiri care au monopolizat abuziv puterea,** au periferizat cultul interesului general și au măcinat la moara iudeo-masoneriei crezul românismului integral.

Dintotdeauna, pentru marea gloată anonimă, ca și pentru cei cari n-au adâncit niciodată realitățile vieții noastre publice, s-a făcut o politică "naționalistă" în țara românească. De totdeauna au existat legi "naționaliste", presă "naționalistă", instituții "patriotice" și mai cu deosebire partidele politice ale căror titulaturi începeau sau sfârșeau, aproape fără excepție, cu termenul "național".

De la începuturile acestui pretins stat "românesc", viața publică a țării a fost regizată de naționalismul caragialesc.

Numai că astăzi naivitatea lui Jupân Dumitrache este înlocuită cu rea credință de către elucubrațiile junelui Rică, transformată de publicistul "naționalist" în dogmă de șantaj și trafic de influență, iar partidul conului Zaharia Trahanache, o vastă asociație de exploatare a averilor publice și școală de înaltă imoralitate, aservind intereselor particulare marile interese de neam și acoperind cu pavăza tricoloră a "naționalismului" toate faptele câte contrazic dezvoltarea firească, autentică, românească, a acestui Neam.

Prin jocul unui calcul care n-a dat niciodată greș, asociațiile de exploatare a avutului obștesc, care sunt partidele, au înțeles de la începuturile așa-zisei noastre vieți de stat să-și fățuiască activitatea cu poleială naționalistă. Create sub impulsul marilor curente și reforme ale Apusului zguduit de catastrofa socială și morală care a fost marea Revoluție de la 1789, ***partidele politice românești, rezultate ale împerecherii dintre masonerie și democrația străină de realitățile noastre, au fost nevoite, sub presiunea unor curente de care nu puteau să nu ție seamă, să accepte să se transforme în organizațiuni parțial "naționale".*** Și era firesc aceasta, într-o țară care n-a cunoscut nici feudalism, nici burghezism, care n-a cunoscut comunismul de la 1848 și nici influența nefastă a marilor capitaluri, ci care, pe tot trecutul ei, de la cronicari, prin marii dascăli cărturari și până la Mihai Eminescu, a cunoscut o singură realitate: naționalitatea. În numele acestei naționalități, valoare permanentă în rezolvarea ecuației românești în cadrul european sau mondial, s-a mișcat totul în țara aceasta.

Constrânse deci au fost, la rândul lor, și partidele, să se înjghebeze și să țină seama (vom vedea că numai aparent) de considerentul primatului național. Astfel, ***partidul pașoptist, mason, democrat și universalist al lui Ion Brătianu și C.A. Rosetti, partidul liberal (roșu) s-a transformat, forțat de împrejurări, în partid "național-liberal".*** **Dar a confunda firma cu conținutul nu este o însușire a noastră.**

Ce reprezintă "naționalismul" partidelor? Un atribut formal: atât și nimic altceva.

Răspunsul la problema pusă de noi îl vom trage dintr-o serie de întrebări. Iată-le:

Cu cât au contribuit partidele "naționale" la crearea unui stat național românesc?

Care este sensul de viață națională în care au îndrumat spiritul și viața acestei țări?

Cât au contribuit la tălmăcirea potențialelor materiale, spirituale și morale ale țării în valori real-naționale?

În afară de treburile sale, ale familiei sale și ale protejaților din preajmă, nici un om politic, din orice partid ar fi el, nu se mai gândește la treburile obștești. Dincolo de interesele particulare nu se mai găsește nimic pentru interesele celor mulți și însetați de dreptate.

Pleava politicianistă, odată ajunsă la putere, se așează pe jaf. Și pentru aceasta nu cruță nimic: corupe Justiția, terfelește oștirea, ticăloșește administrația, înjosește Biserica, degradează Școala. Nimeni și nimic nu mai rămâne neatins de noroiul politicianist.

Țărănimea, înșelată pe rând de partide care îi promiteau marea cu sarea, a fost adusă în sapă de lemn; negustorii și funcționarii de la orașe au devenit muritori de foame; iar cărturarii, purtați încoace și-ncolo prin toate partidele, ca frunzele în vânt, au ajuns să trăiască de pe o zi pe alta.

Ca o pecingine răul a cuprins trupul țării; același vaet se-naltă de pretutindeni.

În goana după voturi și popularitate, slujbașii români au fost obligați să vorbească "domnilor minoritari" în limba acestora, iar Statul, care este în primul rând o forță organizată, străbătută de un singur curent, a capitulat pentru a salva interesele partidelor respective ***Cârdășia dintre partidele noastre democrate și blocul de voturi maghiaro-evreo-săsești în preajma alegerilor constituie dovada cea mai evidentă.***

În loc să contribuie la stăvilirea forței economice a minoritarilor prin încurajarea și punerea la dispoziție de credit numai producătorilor români, Statul democrat, condus de miniștri cu rentabile portofolii în consiliile de administrație ale întreprinderilor străine, încurajează, pe de o parte, agresivitatea națională a minoritarilor, punând în inferioritate vădită organele sale reprezentative, iar pe de altă parte aduce apă la moară acelorași întreprinderi, furnizându-le din buget o masă de consumatori sociali, tragic încadrați de legea de alarmă a salariilor.

Țara, încovoiată sub povara grijilor, așteaptă leacul îndreptărilor.

Însă, conduși de interesele de toate zilele, cetățenii au o miopie explicabilă în materie de interes general.

Dar o națiune nu poate trăi prin "azi" sau "mâine".

Români, nu dezerta! Pentru că dezertare se cheamă a te integra intr-o viață artificială în slujba instinctului de parvenire.

Nu tânji după viața infernală a plăcerilor materiale care-ți tortureaza imaginația, îți pervertește ființa! Viața aceasta nu e firească, ne-au confecționat-o străinii de sângele și de idealurile noastre. **Ea este pânza de păianjen pe care o țes dușmanii Neamului pentru ca să te paralizeze.**

Să știi că betonul armat al palatelor ce se ridică în pădure este frământat cu toată sudoarea Neamului tău și că tot luxul ofensator care circulă pe stradă și în locuri de petrecere se face prin exploatarea muncii și a producției Neamului tău. Să mai știi că, în vreme ce în centrul orașului înstrăinat chiuie drăcesc răsfățul, la margine se zbate în mizerie neagră o lume întreagă.

Nu să ajungi "puternic" te pregătește, ci drept.

Formula mântuirii noastre este frontul elitei de suflet, de minte și de simțire a nației românești. :oamenii care n-au cunoscut decât împlinirea datoriei și suferința; care au învățat, au răbdat și au luptat; care n-au cunoscut gustul sucului bugetar și n-au servit de unealtă nimănui; care au urmat un singur drapel: idealul; care s-au hrănit cu o singură pâine: jertfa; au slujit un singur stăpân: Neamul.

Această elită are o credință, o servește cu jertfă și o împlinește cu riscul vieții însăși. Ea a ars demult tablele blestemate ale democrației internaționale și cărțile mincinoase ale umanitarismului interesat, pe rugul credinței într-o Românie puternică, unificată "în cuget și-n simțiri" și-al credinței într-un Stat românesc, suveran pe așezările sale.

Se desființează de aici înainte omul creat de sistemul raționalist al "scopul scuză mijloacele", se desființează omul care crede că pentru reușita lui în viață are nevoie de victime în dreapta și-n stânga. Nu!

Noi urmărim reforma spirituală a omului în linia revenirii omului nostru românesc la ființa lui firească.

Noi nu plecăm de la postulatul marxist: pâine și pâine și pâine, acest mod de a băga în mintea unui om ceva care să-l asmută și să-i ațâțe ura. Noi îl ridicăm, fără să ignorăm pâinea, îl ridicăm la înălțimea unde un om trebuie situat.

Și suntem conștienți că istoria nu se scrie cu pana muiată în cerneală de roze, iar drumul victoriei mari nu duce, niciodată, pe sub arcade înghirlandate. Nu!

Nu urmăm calea oportunismului; nu ne înfeudăm partidelor distribuitoare de favoruri și înălțări; nu facem cor într-un dulce umanitarism cu toți străinii de sufletul nostru.

Credem în virtuțile Neamului nostru și în învierea lui; nu ne intimidăm de nimic și, cu jertfa vieții, suntem hotărâți să ducem până la capăt lupta pentru idealurile noastre, idealurile Neamului!

Pagini realizate de Nicoleta Codrin

Carte legionară

"CUM AM COMPUS CÂNTECELE LEGIONARE" - NELU MÂNZATU -
- *TEXT INEDIT ÎN ROMÂNIA* -
(II)

(continuare din **noiembrie** 2010)

NOTE:

1. Cartea, scrisă în 1986, a fost tipărită **la MUNCHEN**, în 1996.

2. **Reluăm rubrica intitulată *"Carte legionară"*, întreruptă în mod excepţional în luna precedentă** atât pentru a face loc unor subiecte care nu suportau întârziere, cât şi pentru a onora corespondenţa interesantă primită, mai amplă ca de obicei.

Imnul Moţa-Marin

Cei doi eroi căzuseră luptând la Majadahonda în rândurile naţionaliste, în războiul civil din Spania.

Sediul din str. Gutenberg, proprietatea gen. Cantacuzino-Grănicerul, care îşi rezervase pentru sine doar o modestă locuinţă, era cernit. Zeci, sute de legionari veniţi din toate unghiurile ţării spre a exprima durerea lor Căpitanului şi a primi dispoziţii, forfoteau prin toate ungherele, prin curte şi stradă.

Prin telefon ing. Horodniceanu mă pofti la sediu din dorinţa lui Codreanu. Mă rugă să viu însoţit de RADU GYR.

L-am găsit pe Căpitan palid, abătut, cercând cu greu să-şi stăpânească durerea şi emoţia.

- Voi ştiţi ce a reprezentat pentru mine Ionel Moţa. A căzut luptând eroic cel mai bun dintre noi, laolaltă cu celălalt preţuit camarad, Vasile Marin. Aş dori ca să compuneţi un imn de slavă pentru sacrificiul lor, lăsându-vă libertatea de a pune în cuvinte şi muzică inspiraţia necesară. Le vom face o înmormântare demnă de supremul lor sacrificiu. Imnul vostru îi va însoţi la locul de odihnă şi va consemna pentru totdeauna marea lor jertfă.

De acord cu RADU GYR am hotărît să împărţim Imnul Moţa-Marin în două aspecte distincte: partea întâia sau cupletul, să aibă în muzică accente grave de marş funebru, iar partea doua, refrenul, să se termine apoteotic.

După o zi cântecul era gata.

GYR descrisese în strofe sumbre imensa dramă a războiului civil spaniol, zugrăvind ca într-un film amar suferinţa oamenilor din tranşee şi atrocităţile războiului fratricid între cele două facţiuni, cea naţionalistă - armata lui Christos - şi cea comunistă, a oamenilor fără Dumnezeu.

Partea doua, refrenul, cu o cadenţă mai accelerată, urma să se sfârşească glorios, evocând minunatul final din testamentul lui Moţa: *"Dacă eu voi cădea, să faci, măi Corneliu, o Ţară frumoasă ca soarele sfânt de pe Cer".*

Când în ziua următoare am prezentat Căpitanului la sediu imnul celor doi eroi de la Majadahonda, Codreanu ne-a strâns prieteneşte mâna, simplu, fără multe cuvinte, decretând ca noul marş să fie difuzat pe întreaga ţară şi să însoţească pe tot parcursul, de la graniţă până la locul de veci de la Casa Verde, cortegiul eroilor.

O înmormântare fără seamăn, care a zguduit din temelii întreaga ţară.

Imnul Muncitorilor Legionari

In iarna anului 1937 am fost invitat de Căpitan la Predeal, unde mergea de obicei la ski.

Il însoţise de astă dată şi şeful naţionaliştilor letoni, Celmins, venit în România ca să-l cunoască, discutând cu el acţiunea de luptă fără răgaz împotriva comunismului internaţional.

(Gustav Celmins, şeful mişcării naţionaliste din Letonia, înfiinţată în 1933, în 1934 interzisă, iar şeful ei expulzat; se va reîntoarce în patrie în 1941, în calitate de ofiţer. După o perioadă de colaborare cu armata de ocupaţie, germană, urmează o distanţare tot mai pronunţată, iar în 1944 Celmins este arestat de Gestapo şi internat într-un lagăr de concentrare în Germania. Eliberat în 1945, Gustav Celmins emigrează în USA.)

Discuţiile se purtau în limba germană, iar eu făceam pe interpretul.

Ca şi Codreanu, Celmins era un om volnic, înalt de aproape 1,90 metri, cu o deosebită prestanţă în atitudini.

Între altele, îl sfătuia pe Căpitan să se ascundă pe cât posibil, deoarece pericolul de a fi ucis de către conspiratorii comunismului internaţional, era enorm. Celmins dădea exemplul şefului naţionalist eston, care fusese recent ucis, azvârlit - dacă nu mă înşel - în stradă de pe balconul unui hotel.

- Nu părăsesc ţara **- răspunse hotărât Căpitanul.**

Mi s-a propus să mă adăpostesc în Germania, însă cu toată stima pentru poporul nemţesc, Germania nu mă atrage.

Unde să mă ascund? In Bulgaria, în Ungaria? Înseamnă să mă azvârl în gura lupului.

Rămân pe loc. Nu văd mână românească să mă ucidă!

Din nefericire, fu prea încrezător în destinul său. L-au răpus tocmai românii, din ordinul regelui Carol al II-lea...

In seara sosirii la Predeal **am dormit nu numai în aceeaşi modestă încăpere a căminului legionar, dar chiar în acelaşi pat de lemn aşternut cu paie, cu Corneliu Codreanu.**

Voia să mă iniţieze într-un gând ce-l frământa de multă vreme:

- Cunoşti, desigur, faimoasa melodie a "Internaţionalei" comuniste, care s-a întins ca o pecingine, fiind intonată de toţi adepţii universali ai ideologiei sovietice.

D-ta, împreună cu RADU GYR, aveţi o grea misiune.

Noi luptăm pentru cucerirea nu numai a ţăranilor, dar şi a muncitorimii române. Avem adeziuni din ce în ce mai numeroase şi suntem pe cale de a organiza un mare Corp Muncitoresc pus sub conducerea ing. CLIME.

In general viaţa muncitorilor este dureroasă, dramatică. *Sunt sleiţi de puteri, storşi de patroni până în măduva oaselor. Nu ovreiul este marele inamic naţional, ci însăşi Românul.*

Aş dori să compuneţi un cântec de luptă al muncitorilor, mai tare decât "Internaţionala". *Recunosc, e o grea misiune, dar sper că veţi izbuti.*

Până târziu în noapte mi-a vorbit, sugerându-mi idei asupra viziunii globale a viitorului cântec.

- Pune-te de acord cu GYR şi apoi veniţi la mine!

Măturisesc că mă simţeam strivit de răspunderea cerută şi de exigenţele Căpitanului.

Îmi făcusem în decurs de zece ani un important nume în câmpul muzicii uşoare şi de teatru, în general, având completa libertate de creaţiune. **Era prea mare saltul de la muzica de dans, zglobie sau dulceagă, la marşul răscolitor ce avea menirea, dacă nu de a se substitui *"Internaţionalei"*, cel puţin de a o concura.**

A doua zi dimineaţa ne-am sculat în zori. Ninsese abundent peste noapte şi afară încă viscolea. In cameră era frig.

- Hai cu mine afară, să ne încălzim spălându-ne cu zăpadă!

M-am supus, fără plăcere, cu toracele gol pe o temperatură de câteva grade sub zero.

Apoi Căpitanul îşi luă rămas bun, plecând la ski cu oaspetele său, Celmins, urmând să-l întâlnească şi pe gen. Ion Antonescu, în tovărăşia căruia făcea acelaşi sport.

Eu am plecat cu febră în primul tren spre Bucureşti, apăsat de misiunea ce mi se încredinţase.

Luai contact cu RADU GYR şi, cu acelaşi perfect armonic spirit de colaborare, am pornit la lucru.

Plini de entuziasm, motivele literare sau muzicale ţâşneau ca un izvor. In viaţa mea de compozitor am avut impresia de a mă afla la o răscruce şi că sunt eroul sau victima unei esenţiale transformări. Rupeam cu trecutul.

In aceeaşi perfectă sincronizare cu poezia lui GYR, amândoi fecundaţi spiritualiceşte de îndemnul nevăzut al Căpitanului, am dus la bun sfârşit cântecul ce avea să răscolească conştiinţele româneşti în timpul campaniei electorale.

Codreanu a fost entuziasmat. Şi-a dat imediat asentimentul, cu o singură măruntă modificare a unui vers. GYR scrisese *"În trudă ne-am zbătut şi-n umilinţă, / Tiranii pâinea ne-au furat."* *

- Camarade - zise Căpitanul - *Românul nu zice "mi-ai furat pâinea", ci "mi-ai luat pâinea de la gură".*

Ecoul cântecului fu nebănuit.

Cu el, Codreanu mă trimise în campania electorală pe tot cuprinsul ţării. **Efectul fu pur şi simplu incendiar. Singur sau însoţit de vreo căpetenie: prof. ION ZELEA-CODREANU, ing. CLIME, Bănică Dobre ş.a., colindam sate şi oraşe, stimulând adunări ce în marile centre se ridicau la mii şi zeci de mii de aderenţi,** fie din lumea intelectuală, universitară dar mai cu seamă ţărănească şi muncitoare.

Cu puţine cuvinte de introducere ce explicau înţelesul cântecului, îl intonam apoi de unul singur prin văi şi şesuri, prin munţi şi oraşe, stârnind un entuziasm de nedescris.

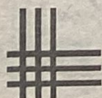
Am trăit realitatea cântecului în minele de aur de la Brad şi în cele de cărbuni de la Petroşani, unde muncitorii, tuşind necontenit, scuipau sânge, supuşi la grele, inumane munci.

In câteva luni răsculasem ţara, trezind o nouă conştiinţă în lumea muncitorească. Adeziunile la Mişcarea Legionară fură masive, enorme.

Mi-am dat seama de puterea de evocare a *"Imnului Muncitorilor"* ascultându-l intonat la Bucureşti, la 6 sept. 1940, în Piaţa Mitropoliei, de câteva zeci de mii de piepturi. **Eram copleşit, aproape înspăimântat de forţa de penetraţie a imaginilor poetice ale lui GYR, suprapuse pe propria-mi muzică.**

(continuare în numărul viitor)

Pagină realizată de Cuibul "Vestitorii"

(continuare din pag. 4)

În cetatea Hotinului se scriau cronicile domneşti, dar şi cărţi bisericeşti. Aici s-a scris *Evangheliarul* de la Hotin, aflat în prezent la Biblioteca Saltacov-Scedrin din Sankt Petersburg. La pag. 317 se specifică faptul că "*acest Evangheliar a fost cumpărat şi ferecat de* ***Nicoară, vameş al Hotinului****, şi doamna sa, Edochia, la 1 septembrie* ***1561, în zilele binecuviinciosului Alexandru Voievod, domnitor al pământului moldovenesc***". Desenele executate pe frontispiciile evangheliarului reprezintă turnurile de veghe ale cetăţii Hotinului, văzute de jos.

Dar cea mai reprezentativă capodoperă ce a aparţinut Hotinului este *Tetraevanghelul* lui Ştefan cel Mare. Scrisă pe pergament din porunca acestuia în anul 1493, cartea avea 266 file, cu titlurile şi iniţialele ornate în aur şi culori, cu splendide miniaturi încadrate de chenare şi motive florale. *Tetraevanghelul*, scris la mănăstirea Neamţ, avea specificat că era dăruit cetăţii Hotinului, bisericii de aici, la 26 oct. 1493, pentru rugăciunea soldaţilor din garnizoană. Fiind ferecat în argint şi bătut cu pietre preţioase, în 1621, când cetatea cade în mâinile polonezilor, el este capturat de aceştia ca pradă de război. Petru Movilă, ajuns mitropolit al Kievului în 1633, îl cumpără de la polonezi în 1637, pe foaia a treia a manuscrisului, scris cu cerneală roşie, fiind autograful lui. Istoria Tetraevanghelului lui Ştefan cel Mare, dăruit de acesta bisericii şi cetăţii Hotinului, răscumpărat pentru un secol şi jumătate de Petru Movilă, nu se încheie aici, căci manuscrisul ajunge pe căi ocolite în Germania, în prezent aflându-se în fondurile Bibliotecii de Stat din München.

Alexandru Lăpuşneanu (1552-1561, 1564-1568) şi Gheorghe Duca (1665-1666, 1668-1672, 1678-1683) s-au ocupat şi ei de întărirea şi decorarea cetăţii.

Dar în 1713 turcii ocupă cetatea Hotinului, înlocuind vechea stemă a Hotinului cu una nouă, ce reprezenta trei turnuri, cel din mijloc având în vârf o semilună de care erau suspendate două paloşe încrucişate.

O imagine despre cetatea Hotinului în momentul anexării ei de către turci ne oferă Dimitrie Cantemir, care scrie: "*Hotinul se numără între cele mai mari cetăţi ale Moldovei, aceasta este cea mai înaltă întărită dinspre apus, cu ziduri înalte şi şanţuri adânci, iar dinspre răsărit natura însăşi o întărise prin râpa cea repede a Nistrului şi prin stâncile ei.*"

Turcii întăresc cetatea cu ajutorul unor ingineri francezi şi o pregătesc pentru apărare împotriva ruşilor, ridicând în incinta cetăţii o moscheie. Românii, în acea vreme, aveau un cântec popular: "Hotine, Hotine, / Păzeşte-te bine / Că muscalul vine / Cu oastea spre tine..."

În 1812 cetatea Hotinului a fost ocupată de ruşi, care au distrus tot ceea ce constituia influenţă musulmană, din moscheie rămânând în picioare doar minaretul şi îngusta scară de acces către muezin.

Pierzând importanţa militară strategică de altă dată, după 1856 ultimele trupe ruseşti părăsesc cetatea Hotinului, lăsând-o pradă uitării.

Cetatea Hotinului aminteşte tuturor vizitatorilor de vremurile de glorie ale Moldovei, când stătea strajă la hotarele acestui sfânt pământ binecuvântat de Dumnezeu. Ne îndeamnă să nu uităm trecutul nostru, istoria noastră, faptul că Ţara Moldovei este un singur pământ, nedespărţit.

De la cel mai înalt punct al cetăţii am privit în tăcere, minute în şir, superba panoramă a văii Nistrului care, de la mijlocul cursului său, este navigabil până la vărsare, printr-un liman lung de 10-12 km. M-am întâlnit de-a lungul anilor cu fluviul, în diverse puncte de trecere: la Otaci, Soroca, Vadul lui Vodă şi Cetatea Albă, şi peste tot i-am admirat măreţia. L-au descris în romanele lor Const. Stere ("În preajma revoluţiei"), Gib Mihăescu (în "Rusoaica") şi Radu Tudoran (în "Un port la răsărit"). Nistrul este - în sens figurat, desigur - un personaj din aceste trei cărţi apărute în perioada interbelică şi puse la index de către autorităţile comuniste, până în decembrie 1989, din cauză că acţiunile se petreceau în Basarabia.

Am urcat poteca abruptă, am ajuns la locul de parcare şi am vrut să-mi cumpăr o broşură, să văd cum este prezentată cetatea Hotinului de către istoricii ucraineni. Nici un chioşc nu avea o astfel de tipăritură care, în mod normal, trebuia să existe (şi nu numai în limba rusă)!

Am ajuns din nou în centrul oraşului şi, fiind ora prânzului, am vrut să mâncăm. Am intrat într-un restaurant, foarte spaţios, în care nu se afla nici un client; ospătarii ne spun că nu ne pot oferi decât băuturi, întrucât la bucătărie nu se prepară nimic. Am intrat în alt restaurant, aflat vis-a-vis, şi mai spaţios. Acelaşi scenariu, dezolant, generat de lipsa clienţilor: în bucătăria mare şi bine dotată se afla tot personalul, care tăia frunze la câini... Un comerţ tipic socialist, anacronic. Lângă restaurante, pe trotuare, era înfiinţată ad-hoc o piaţă volantă. Femei de la ţară, cu un glas rugător, îţi ofereau mere, produse lactate, ouă, slănină, preparate din carne, păsări vii şi chiar boboci de raţă. Ne-am potolit foamea cu nişte mere şi ne-am reîntors la CERNĂUŢI.

Înapoi, deci, la CERNĂUŢI, unde facem o escală de o oră în centru, la unul din restaurantele atrăgătoare şi bine aprovizionate de pe strada pietonală. Acolo ne-am hotărât ce obiective istorice şi culturale să vizităm în după-amiaza rămasă. Nu aflate la depărtare, ci în apropiere: **BOIAN**, la numai 10 km, **MAHALA**, la 7 km, Horecea şi **NOUA SULIŢĂ**, ceva mai departe, toate cu **populaţie majoritară română**. În aceste localităţi se află **biserici seculare, ridicate de către ctitorii boieri moldoveni.**

BOIAN

Comuna Boian este amintită în *"Doina"* lui Mihai Eminescu, şi ea pusă sub lacătul cenzurii între 1944 şi 1989, din cauza versurilor:

"Din ***Hotin*** *şi pân' la Mare*
Vin muscalii de-a călare;
Din ***Boian*** *la Vatra Dornei*
Au umplut omida cornii
Şi străinul te tot paşte,
De nu te mai poţi cunoaşte"

La Boian boierul Ion Neculce (1672-1745) a ridicat o biserică, pe vremea când era **staroste la Cernăuţi**, între anii 1709 şi 1710.

Biserica veche nu mai există din cauza inundaţiilor repetate ale Prutului, dar pe un alt amplasament, mai înalt, s-a construit o biserică din piatră şi din materialele provenite de la structura vechiului lăcaş, păstrându-se în interior numai pisania de pomenire a ctitorului Ion Neculce şi a altor 10 rude ale acestuia.

În curtea bisericii se află "clopotele lui Neculce", comandate de însuşi ctitorul, dar alături este şi un clopot donat de regele Carol I al României, spre sfârşitul sec. al XIX-lea, când Bucovina se afla în Imperiul Austro-Ungar.

Explicaţiile le-am primit în incinta bisericii de la un preot tânăr, bucuros de oaspeţi din România.

MAHALA

În frumoasa aşezare Mahala, la sfârşitul sec. XIX s-a ridicat biserica, cu contribuţia locuitorilor satului.

Localitatea este menţionată într-un **act din vremea lui Ştefan cel Mare, din 1472.**

Biserica este din piatră şi cărămidă, cu faţadele exterioare tencuite în întregime.

În interiorul ei se păstrează **o icoană reprezentându-l pe Ştefan cel Mare**, precum şi două tablouri executate la Academia Împărătească din Milano în anul 1846 de către Bartolu Dolingeru, pictor bisericesc.

HORECEA

La Horecea, lângă Cernăuţi, se află o bisericuţă ce datează din anul 1735, construită din bârne cioplite aşezate orizontal, cu acoperişul din şindrilă "în patru ape", cu streaşină proeminentă.

Deşi a fost declarată monument de arhitectură ocrotit de stat, decenii întregi ea nu a fost "ocrotită", fiind supusă degradării, căreia i s-a pus capăt prin lucrări timide de restaurare abia în ultimii ani.

La Horecea, ca şi la Boian, aşa cum am arătat, s-a construit o biserică trainică din zid, între anii 1932 şi 1936, cu hramul "Sfinţii Petru şi Pavel", un **autentic monument de arhitectură ortodoxă românească.**

După 1944 biserica a fost închisă, din interiorul ei dispărând numeroase obiecte de preţ şi chiar... clopotele.

Restaurată în cursul anului 1991, în prezent se oficiază **slujbe în limba română**, la care vin să asiste atât românii din marginile Cernăuţilor, cât şi cei din satul Horecea.

Şi aici, explicaţiile privind monumentul religios ne-au fost date de către un preot al bisericii.

NOUA SULIŢĂ

Vizita, fructuoasă şi variată datorită monumentelor cu rezonanţă pur românească, s-a încheiat la Noua Suliţă, aflată la 39 km depărtare de Cernăuţi, comună bogată odinioară, **aflată pe linia ferată Iaşi-Bălţi-Cernăuţi.**

Din cauza apropierii serii, a fost o vizită-fulger, numai în centrul oraşului.

În micul parc se află statuia poetului şi rapsodului cobuzier Taras Sevcenco, dar şi o statuie - într-un fel, "originală" - reprezentând un soldat sovietic cu automatul ridicat deasupra capului!

Tot în zona centrală se află principalele magazine care, odată cu lăsarea serii, începuseră să se închidă. O firmă ne-a făcut să zâmbim, şi aveam de ce: un hotel modest purta un titlu pompos, "Imperial"!

(continuare în numărul viitor)

Un Român absolut

EMINESCU ÎN MEMORIA NAȚIONALĂ

IOAN SLAVICI
(scriitor prieten cu Eminescu încă din timpul studiilor la Viena):

"Era om cu trebuințe puține, dar cu apucături boierești, care știa să sufere și să rabde fără să se plângă; respingea cu oroare tot ce i se părea vulgar".

"Era lipsit de ceea ce în viața de toate zilele se numește egoism, nu trăia prin sine și pentru sine, ci prin lumea în care își petrecea viața, și pentru ea. Trebuințele, suferințele și durerile, întocmai ca și mulțumirile lui individuale, erau pentru dânsul lucruri nebăgate în seamă. Ceea ce-l atingea pe dânsul erau trebuințele, suferințele, durerile și întotdeauna rarele bucurii ale altora."

"Vorba lui era vorbă și angajamentul luat de dânsul era sfânt.".

"Flămând, zdrențuit, lipsit de adăpost și răbdând la ger, el era același om senin și veșnic voios pe care-l ating numai mizeriile mai mici ale altora".

"... nimic la el nu era mai presus de dignitate".

"Nu era în stare să mintă, să treacă cu vederea reaua credință a altora, să tacă (...). În gândul lui, cea mai învederată dovadă de iubire și de stimă era să-i spui omului, și-n bine, și-n rău, adevărul verde în față.

"Era nu numai poet și cugetător cu vederi bine lămurite, ci totodată și om de acțiune înzestrat cu bun simț practic, care știe să-și aleagă mijloacele și e întotdeauna gata să-nfrunte greutăți de orișice fel."

"Dacă e adevărat că ne aducem cu pietate aminte de el și că ținem să-i ridicăm un monument, ***nu pentru el ridicăm monumentul acesta, ci pentru noi înșine și pentru cei ce urmează după noi,*** *să ne amintim în fiecare luptă pentru biruința binelui în care el a sângerat și* ***să urmăm cu puteri unite lupta aceasta spre care el a voit să ne îndrumeze".***

I.L. CARAGIALE

Constata ironia sorții care a făcut ca după moarte Eminescu să fie mai cunoscut, mai apreciat și mai citit decât în timpul vieții. ***"Păcat că după moarte i s-au citit mai ales poeziile și prea puțin scrierile politice. Apoi nu-i aceasta o ironie?"***

I-au despărțit stilul de viață și caracterul, dar i-au apropiat preocupările literare, părerile conservatoare și patriotismul.

TITU MAIORESCU

Îl considera pe Eminescu ***„rege al cugetării omenești",*** având un *„geniu înnăscut"*, dar în altă parte îl descrie ca „blazat în cuget" și „idealist" în sensul negativ al cuvântului.

Poziția sa față de Eminescu nu este una clară, el apărând pe de o parte ca cel mai important susținător contemporan al poetului, pe de altă parte ca cel care îl internează în sanatorii și refuză să-i trimită manuscrisele.

În corespondența sa, Maiorescu scria: ***„Îl țin și îl țineam de cel dintâi poet al României."*** După moartea lui Eminescu laudele la adresa lui sunt mai dese decât în timpul vieții acestuia, dar cantonate numai asupra poeziei, într-o **încercare de a minimaliza restul operei și de a devia interesul publicului de la ce este esențial în scrierile și activitatea lui Eminescu, către poeziile de dragoste și către cele ce descriu natura.** Acest fapt este evident în alegerea poeziilor pentru volumul din 1883, ce va apărea în 11 ediții. Versurile acestea, asociate cu știrile privind starea de sănătate a poetului, aveau să ducă la apariția mitului poetului veșnic îndrăgostit și nefericit. Totul **în dauna adevăratului Eminescu** cel cu dragoste de țară, Neam și adevăr, care pentru ele a sacrificat totul.

NICOLAE IORGA

Pentru eruditul istoric Opera politică a lui Eminescu este *„cea mai vastă sinteză făcută de vreun suflet de român"*, iar Eminescu, ***„simbolul poporului românesc*** *din vremea sa".*

„Eminescu ***e întruparea literară a conștiinței românești"****, „întruparea cea mai deplină a geniului românesc".*

DOINĂ

M. EMINESCU

- fragment -

....

Curg dușmanii în puhoi
Și s-așează pe la noi;
Zboară păsările toate
De neagra străinătate.
Numai umbra spinului
În ușa creștinului.

....

Cine-au îndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii,
Mânca-i-ar casa pustia
Și neamul nemernicia!

Ștefane, Măria Ta,
Tu la Putna nu mai sta,
Las-arhimandritului
Toată grija schitului,
Lasă grija sfinților
În sama părinților,
Clopotele să se tragă
Ziua-ntreagă, noaptea-ntreagă,
Doar s-a-ndura Dumnezeu
Ca să-ți mântui neamul tău!

Tu te-nalță din mormânt
Să te-aud din corn sunând
Și Moldova adunând!
De-i suna din corn o dată,
Ai s-aduni Moldova toată;
De-i suna de două ori,
Îți vin codrii-n ajutor;
De-i suna a treia oară,
Toți dușmanii or să piară,
Din hotară în hotară -
Îndrăgi-i-ar ciorile
Și spânzurătorile!

. Medalie aniversară de argint emisă de Basarabia în anul 2000

„Nici unul din poeții noștri n-a cugetat și simțit mai mult pentru românii din alte ținuturi."

"Eminescu a fost ***un cugetător, un luptător, un profet".***

CONSTANTIN NOICA:

"Eminescu nu a fost doar poet, ci și prozator și jurnalist, ***omul deplin al culturii românești, lucru pe care mulți îl uită sau îl trec intenționat cu vederea."***

Noica îi critica pe Perpessicius, Maiorescu și G. Călinescu: *„Imaginea pe care ți-o dă Perpessicius este că în caietele lui Eminescu nu se găsește decât un extraordinar poet, cu subsolul lui. La fel și Călinescu. Cât despre Maiorescu, acesta ne-a refuzat imaginea omului deplin al culturii noastre și ne-a lăsat cu imaginea marelui bolnav și a geniului romantic, am zice a unui mare spirit mutilat."*

PETRE ȚUȚEA:

„Nu e nici un român ca el. ***E ROMÂN ABSOLUT!"***

"E sumă lirică de voievozi".

„Naționalismul l-a formulat Eminescu, și altă formă decât Eminescu nu se poate."

"Cel mai mare jurnalist tot Eminescu este."

EMIL CIORAN:

„Fără Eminescu Neamul nostru ar fi neînsemnat și demn de dispreț".

„Afară de Eminescu, totul este aproximativ.

Nici unul nu ne-am lăudat cu el. Căci nu l-am declarat, cu toții, o excepție neexplicabilă printre noi?

Suntem prea obligați față de geniul lui și față de tulburarea ce ne-a vărsat-o în suflet. Cu Eminescu și cu ***redescoperirea lui*** *și a adevărului din jurul lui, poate vom putea scăpa de <<destinul nostru minor>>. Știm că putem, dar trebuie să mai facem ceva: să începem să facem ceva. De exemplu,* ***să impunem adevărul."***

MIRCEA ELIADE:

"Eminescu, ***creatorul doctrinei naționaliste a poporului român"*** *a pus, prin articolele lui, bazele patriotismului român modern".*

„Patriot fanatic, poetul Neamului nostru credea cu tărie în destinul nației sale și în misiunea istorică a românității orientale".

„Cât timp va exista, undeva prin lume, un singur exemplar din poeziile lui Eminescu, identitatea Neamului nostru este salvată"

CONSTANTIN PAPANACE (ideolog legionar, autor al numeroase cărți, printre care și cea intitulată *"Mihail Eminescu, un mare precursor al legionarismului"*):

"Eminescu este exponentul cel mai de seamă al gândirii românești și adevăratul profet național".

„Toate curentele spirituale naționaliste: autohtonismul tragic al lui Pârvan, antisemitismul lui Cuza, sămănătorismul și istoricismul lui Iorga, antidemocraticismul lui Aurel Popovici, moralismul lui Găvănescul, ortodoxismul lui Nae Ionescu și chiar gândirismul lui Blaga au purces din gândirea eminesciană."

"Toate aceste viziuni teoretice se transformă, odată cu Corneliu Zelea Codreanu în curentul de acțiune și faptă al legionarismului. Naționalismului eminescian i se adaugă influența creștinismului."

„Eminescu, genial în gândire, și Căpitanul, genial în acțiune (...). Ei doi reprezintă cel mai bine linia de viață și onoare a neamului românesc."

LUCIAN BLAGA:

„Matricea stilistică românească s-a revelat în Eminescu."

"Caracteristic la Eminescu este românismul. Inconștientul lui Eminescu păstrează determinantele stilistice pe care le-am descoperit în stratul duhului nostru popular, doar altfel constelate din pricina factorului personal".

„Spațiul ondulat", cu văi și dealuri, pe care Blaga îl considera determinant pentru formarea caracterului neamului nostru, apare de-a lungul întregii opere eminesciene – „ondularea, valurile, legănarea": *„Vânturile, valurile?/ [...] Valurile, vânturile?"*

„«Ideea Eminescu» s-a zămislit sub zodii românești."; „Eminescu e de un românism sublimat, complex, creator."

POMPILIU CONSTANTINESCU:

Criticul literar îl consideră pe Eminescu un *„geniu românesc", „cel mai mare geniu național".*

„Cu pasiunea cu care a negat viața universală, a crezut în ființa ***Neamului său. A năzuit să-l ridice prin activitate și contemplație."***

"Scrierile politice ale lui Eminescu au descătușat o pasiune naționalistă..."

OCTAVIAN GOGA:

„Nu e însă numai codificatorul limbii literare. Eminescu e mai mult: e părintele ideologiei naționale moderne."

„Doina lui Eminescu – cea mai categorică evanghelie politică a românismului".

„Eminescu, poetul, e ***cel mai echilibrat creier politic*** *al României în creștere."*

„E cel dintâi român al cărui creștet primește binecuvântarea din cer, dar ale cărui picioare sunt înfipte până la glezne în pământul strămoșesc."

Pagină realizată de Cuibul "Vestitorii"

Concurs

ISTORIA CENZURATĂ

- premii în cărți -

Condiții de participare: vârsta max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, sau se pot da personal, la sediu, până la data de **10** a lunii următoare apariției revistei. Premiile se vor ridica de la redacție.

RĂSPUNSUL CORECT LA ÎNTREBAREA LUNII DECEMBRIE: *"Care dintre persoanele din aritmogrif (adică: Soriceanu, Nicoară, Trandafir, Sturdza, Bordeianu, Silaghi, Iasinschi, Neculau) au fost legionari (cu funcție și grad)?"*
a fost dat de Adrian Bratu din Constanța, 30 de ani,
care a câștigat cartea *"Brazii se frâng, dar nu se îndoiesc"* (vol. 1) – Ion Gavrilă Ogoranu.

RĂSPUNSUL ESTE URMĂTORUL:

Dintre cei enumerați, au fost legionari cu funcție și grad următorii:

NICOARĂ IORDACHE (1906 – 1939) – **comandant legionar** încă de la înființarea gradului (1932), **martir** al Mișcării Legionare asasinat de autorități în masacrul elitei legionare din noaptea de 21/22 sept. 1939..

TRANDAFIR **Lucia** (1914 – 1981) – medic, **comandant legionar, urmașa Nicoletei Nicolescu la conducerea *Cetățuilor*** (organizația feminină a Mișcării Legionare), sora ***Decemvirului* Ion** TRANDAFIR (asasinat împreună cu Căpitanul, Nicadorii și Decemvirii, de către autorități).

În perioada marii prigoane carliste împotriva legionarilor a fost închisă în lagărul de la Sadaclia (în sudul Basarabiei), iar după rebeliunea simistă a părăsit țara, peregrinând prin Germania și Italia și stabilindu-se în America, unde a desfășurat o bogată activitate profesională în domeniul pediatriei și dermatologiei, fiind, totodată, profesor universitar. Este înmormântată în cimitirul românesc "Vatra" din SUA, înființat de către episcopul fost ajutor de comandant legionar Viorel (Valerian) Trifa.

SILAGHI **Victor** – avocat, **comandant legionar.**

Intrat în Mișcarea Legionară încă de la începuturile acesteia, a fost activ implicat în multe bătălii legionare, fiind amintit de Căpitan în cartea "Pentru legionari" și căpătând gradul de comandant. Închis alături de elita legionară în 1938, a evadat din lagăr și s-a alăturat grupului de legionari fugiți din țară la Berlin, reîntorcându-se în 1940, dar a murit împușcat în timpul sângeroaselor evenimente din ianuarie 1941, la Prefectura jud. Prahova.

IASINSCHI **Vasile** (1892 – 1978) – farmacist, comandant legionar, șeful Regiunii Bucovina.

Închis în lagărul de la Vaslui în 1938, în timpul marii prigoane carliste, a făcut parte dintre puținii supraviețuitori ai masacrării elitei legionare de către autorități în noaptea de 21/22 sept. 1939.

În timpul statului național-legionar a deținut funcția de ministru al Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale; după ian. 1941 s-a refugiat în Germania, unde a fost prizonier în lagărele de la Berkenbruck și Buchenwald. A făcut parte apoi din guvernul-fantomă al lui H. Sima, de la Viena (1945), iar după aceea, în primii ani de exil, l-a secondat pe acesta, pentru ca în 1954 să ia **atitudine împotriva gravelor abateri simiste de la principiile legionare și să participe la Congresul Legionar de la Erding care l-a eliminat pe H. Sima pentru totdeauna din Mișcare.** A făcut parte, alături de comandantul Bunei Vestiri Ilie Gârneață (singurul dintre Fondatorii Mișcării rămas în libertate) și comandantul legionar Const. Papanace din Consiliul Conducător al Mișcării Legionare pentru refacerea acesteia pe linia Căpitanului.

Sturdza Mihail – prinț, doctor în Drept, diplomat - a fost *doar simpatizant* legionar, ministru de Externe timp de 3 luni în timpul statului național-legionar; după rebeliune a părăsit țara; este autorul cărții *"România și sfârșitul Europei"*.

Bordeianu Dumitru a fost *frate de Cruce în clandestinitate (nu legionar)*, a trecut prin iadul reeducării comuniste de la Pitești, a emigrat apoi în Australia și a scris cartea *"Mărturisiri din mlaștina disperării"*.

ÎNTREBAREA LUNII IANUARIE: Ce știți despre 23 august 1944 (începutul bolșevizării țării)?
PREMIU: *"Brazii se frâng, dar nu se îndoiesc"* (vol. 2) – Ion Gavrilă Ogoranu.

***

POEZII CREȘTINE

MIHAI EMINESCU

RUGĂCIUNE (1)

Crăiasă alegându-te,
Îngenunchem rugându-te:
Înalță-ne, ne mântuie
Din valul ce ne bântuie,
Fii scut de întărire
Și zid de mântuire
Și dreapta ta-ncercată
Asupră-ne coboară,
O, Maică preacurată,
Și pururea fecioară,
Marie!

RUGĂCIUNE (2)

Noi, cei din mila Sfântului,
Umbră facem pământului;
Rugămu-ne-ndurător,
Luceafărului mărilor:
Ascult-a noastre plângeri,
Regină preste îngeri,
Din neguri Te arată,
Lumină dulce, clară,
O, Maică preacurată,
Și pururi fecioară,
Marie!

RUGĂCIUNE (3)

Tu, maica durerilor,
Regina tăriilor,
Tăria soliilor,
Izvoru-ndurărilor,
Luceafăr al mărilor,
Îndură-te, pleacă-te,
Nădejdea corabiei,
Învingerea sabiei.

RĂSAI ASUPRA MEA

Răsai asupra mea, lumină lină,
Ca-n visul meu ceresc d-odinioară;
O, Maică sfântă, pururea fecioară,
În noaptea gândurilor mele vină.

Speranța mea tu n-o lăsa să moară,
Deși al meu e un noian de vină;
Privirea Ta de milă caldă, plină,
Îndurătoare-asupra mea coboară.

Străin de toți, pierdut în suferința
Adâncă a nimicniciei mele,
Eu nu mai cred nimic și n-am tărie.

Dă-mi tinereța mea, redă-mi credința
Și reapari din cerul tău de stele;
Ca să te-ador de-acum pe veci, Marie!

Poşta Redacţiei

Revista se difuzează la diverse chioşcuri de ziare, la nivel naţional: în Bucureşti, în toate reşedinţele de judeţ, precum şi în alte localităţi.

ABONAMENTE PE ADRESA:
NICADOR ZELEA-CODREANU
STR. BANUL DUMITRACHE NR. 35
SECT. 2, BUCUREŞTI, **Tel.: (021) 2425471**
Preţul unui abonament pt. anul 2010
- **50** RON pentru **ţară** (Bucureşti şi provincie);
- **70** RON pentru **Europa;**
- **130** RON pentru **Canada, SUA, Australia.**

Gabriel Stoica – Făgăraş (câştigătorul concursului lunii noieembrie 2010): Suntem încântaţi că te preocupă ziarul nostru. Dacă vei citi însă răspunsul la concursul lunii decembrie, vei vedea de ce nu ai câştigat şi de data aceasta premiul: M. Sturdza nu a fost nici măcar legionar, necum comandant, Trandafir Lucia a fost comandant legionar etc. Îţi oferim însă un premiu "de consolare" pentru perseverenţă, o altă carte, "Din luptele tineretului român".

Valentin Brânduşescu – Bucureşti: Mântuitorul se numea aramaică, foarte răspândită în urmă cu peste 2.000 de ani pe teritoriile din estul Mării Mediterane. Ofensiva musulmană care a durat până în sec. al XVI-lea a făcut ca aramaica să fie înlocuită, încetul cu încetul, cu limba arabă. Astăzi, ea se mai vorbeşte numai în Siria, în satul Ma'lula, în nordul Damascului la 65 km, aflat la o altitudine de 1600 m. Mica localitate este izolată de versanţi naturali, ceea ce a făcut să se păstreze de-a lungul timpului, aproape intactă, limba de acum două milenii. În Ma'lula se află Mănăstirea Sf. Tecla, vizitată în număr mare de creştini şi de musulmani. Preoţii predică în limba aramaică, dar nu scriu şi nu citesc nimic în aceasta, în scris folosesc limba arabă. Guvernul din Damasc ajută, începând din 2006, cadre care să pregătească vorbitori păstrând vie această limbă de o importanţă covârşitoare, atât pentru Istoria Orientului Mijlociu, cât şi pentru întreaga lume.

Victor Pleşa - Baia Mare: Şi eu, ca şi dvs., am crezut că ziarul "Buna Vestire", care a apărut între anii 1937 şi 1938, era cotidianul Mişcării Legionare, fapt complet eronat. Într-o circulară din primăvara anului 1937, Căpitanul preciza că ziarul "Buna Vestire" este o foaie naţionalistă, şi ca atare să se cumpere de către legionari, dar în acelaşi timp sublinia că articolele nu reprezintă întotdeauna punctele de vedere ale Mişcăriii.

Virgil Velculescu – Bucureşti: Despre viaţa scandaloasă a regelui Carol al II-lea s-a scris destul de mult în presa internaţională din perioada interbelică, sute şi mii de articole şi chiar cărţi. Prima a apărut în Polonia în 1934, având ca autor pe Stanislas Marski, intitulată "Carol al II-lea şi Magda Lupescu", care a produs un adevărat incident diplomatic, autorităţile de la Bucureşti cerând Varşoviei scoaterea volumului din circulaţie. Au urmat apoi alte volume, unele apărut după 1953, anul morţii regelui, având ca autori pe Paul Quinlan ("Regele Playboy"), pe faimoasa Barbara Carland ("Viaţa scandaloasă a regelui Carol II"). După 1990 au apărut câteva volume pe această temă scrise de autori români: Gabriel Constantinescu - "Şah la rege", Gh. Bodea - "Viaţa lui Carol al II-lea" şi alţi câţiva. Tot câteva sute de articole, majoritatea nefavorabile, s-au scris şi despre Magda Wolf (devenită "Lupescu"), dar presa evreiască depunea eforturi remarcabile pentru a face o imagine pozitivă Elenei Lupescu, pentru a-i acuza pe români de antisemitism. Partizanatul acestor ziare din motive etnice era evident. Ziarul "Haint" din Varşovia, în nr. din 16 apr. 1934, în art. "Organizaţie conspirativă în jurul d-nei Lupescu", folosea formula de "domnie romantică lângă frumoasa metresă evreică", aruncând săgeţi la adresa Reginei Maria şi a lui Iuliu Maniu. Mai laudativ s-a dovedit a fi evreul Hersch Cherciman care, în ziarul "Der Tag" ("Ziua") din New York a publicat articolul "Magda Lupescu, o evreică care a dăruit Ţării Româneşti un rege" (??!!): "ea ştie tot ce se petrece în culisele Palatului Regal, cunoaşte toate intrigile contra lui Carol, îi ştie pe toţi adversarii, de aceea ea l-a salvat" (?! cum l-a "salvat"? de cine? şi de la ce?); "amorul ei pentru Carol îl va întări pe rege" (!!); "poporul întreg o admiră pe Elena Lupescu, care s-a dovedit a-i fi superioară lui Carol, în caracter şi inteligenţă" (autorul nu spune la care anume popor se referă); "ţara o adora cu atâta sfinţenie" (!!! chiar e culmea imbecilităţii şi tupeului această afirmaţie). Finalul articolului din ziarul evreiesc este apoteotic: "Elena Lupescu posedă întreaga politică mondială pe vârful degetelor, ea cunoaşte pe toţi bărbaţii politici din Europa, toţi o admiră şi toţi tremură înaintea ei" (ei, nu zău, serios?!); "ea nu a permis rudelor să se apropie de ea, nici familia ei proprie nu are privilegii deosebite..." Ce minciuni ordinare! Fratele ei, Emil Lupescu, reprezentantul unei firme de construcţii care a contribuit la construirea Palatului Regal, a încasat în aprilie 1936, printr-o adjudecare restrânsă, deci preferenţială, 92.000.000 lei (o sumă imensă în acea vreme), iar un alt frate, Constantin Lupescu, debil mintal, fusese anagjat de formă ca funcţionar superior la Uzinele Malaxa, ca o obligaţie a magnatului către Camarilă. Alt văr al Elenei Lupescu, av. Dumbrăvean, ajunsese singurul furnizor de uniforme pentru Armată. Şi, cum Carol avea înclinaţii către festivism, îndeletnicirea era foarte profitabilă...

Ion Papadopol – Brăila: Nu se poate vorbi de Mişcarea Legionară ignorând marea personalitate a dr. Şerban Milcoveanu, aşa cum procedează cei cu simpatii simiste. A murit în 2009, la venerabila vârstă de 98 de ani, lăsând în urmă o operă vastă, de peste 18.000 de pagini, cea mai importantă lucrare a sa fiind "Memoriile", de aproape 700 de pagini, care se citesc pe nerăsuflate, o istorie trăită între 1927 şi 1964. Multe pagini din cărţile sale se referă la evrei, dar absolut obiectiv, dau câteva citate: "Ei sunt pozitivi în funcţie de virtuţile şi caracterul nostru sau sunt negativi în funcţie de viciile şi slăbiciunile noastre"; "Primul lucru de care se tem evreii este revoluţia morală a poporului autohton, care astfel devine imun la tentaţii şi imposibil de corupt. Al doilea lucru de care se tem este apariţia antisemitismului în Statele Unite"; "Există un antisemitism ca reacţie de apărare sau numai de protest a poporului autohton faţă de infiltrarea, colonizarea, privilegierea şi suprapunerea de gintă străină nonasimilabilă şi dominantă."

Costel Nica – Bucureşti: Şerban Milcoveanu l-a cunoscut bine pe Căpitan, care într-o discuţie avută în 1936 i-a spus: "Comuniştii sunt marii criminali ai secolului XX, iar socialiştii sunt marii imbecili ai secolului XX".

Emilian Ghika

Periodic editat de *"ACŢIUNEA ROMÂNĂ"* ISSN 1583-9311

Redactor şef: **Nicoleta Codrin**

Colegiul de redacţie: Emilian Ghika, Ştefan Buzescu, Ionuţ Moraru, Corneliu Mihai, Ştefan Hâncu

Relaţii cu publicul: **Str. Mărgăritarelor nr. 6, sector 2, Bucureşti** - *Vinerea, orele 15–17*
(zona Circului – inters. cu Ştefan cel Mare, colţ cu str. V.Lascăr)
Tel.: (021) 2425471 sau 0745 074493
e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com

